

12-11-2003

Plenaire middagvergadering nummer 11

Actuele vraag van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de tekorten bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap - 37 (2003-2004)

De voorzitter: ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Tekorten bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Demeester-De Meyer tot mevrouw Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de tekorten bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Wivina Demeester-De Meyer: Vorige week zijn de 21.000 gehandicapten, 13.200 personeelsleden en 411 instellingen hard geschrokken toen de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap aankondigde dat de voorschotten voor december maar voor de helft worden uitbetaald. Voorts wordt de uitbetaling van de achterstallen voor de jaren 2000 en 2001 opgeschort.

Omdat dit onaanvaardbaar is, hebben wij aan de alarmbel getrokken. Volgens minister Byttebier is onze reactie echter voorbarig. Toch is er eigenlijk maar één oplossing : de begroting voor 2003 herschikken of de begroting van het Vlaams Fonds optrekken. Tijdens de controle van de begroting voor 2003 zullen wij een amendement indienen dat het budget van het Vlaams Fonds verhoogt met 30 miljoen euro.

De begroting voor 2003 stelt 645 miljoen euro ter beschikking van de instellingen. De meeste voorzieningen hebben nog 10 tot 15 percent te goed. In de veronderstelling dat elke voorziening nog 10 percent te goed heeft, bedraagt het totale tekort op de begroting voor dit jaar liefst 64 miljoen euro. CD&V is bereid samen met minister Byttebier naar een oplossing te zoeken. We raden haar wel aan dringend aan te kloppen bij de minister voor Financiën en Begroting.

In maart van dit jaar kondigde toenmalig minister Vogels aan dat 22 miljoen euro zou vrijgemaakt worden om de wachtlijsten weg te werken. Op de begroting voor 2004 vinden we dat bedrag niet terug. De voorgestelde verhoging volstaat evenmin om alle nieuwe plannen uit te voeren. Als minister Byttebier ons amendement steunt, zullen wij mee naar een oplossing zoeken.

Minister Adelheid Byttebier: Als er iemand is in dit Parlement die op de hoogte is van alle finesses van een begroting, is het mevrouw Demeester-De Meyer wel. Precies daarom maakt haar vraag mij ongerust. Haar vraag zal immers voor onrust zorgen in de gehandicaptensector.

In die sector weet men goed dat deze regering al haar beloftes nakomt. We zijn de achterstand aan het inhalen. De voorschotten zijn aangepast aan de kosten. Er wordt overigens geen 22, maar 22,5 miljoen euro vrijgemaakt om de achterstand weg te werken. Het personeel heeft een beter statuut. Er wordt nieuw personeel aangeworven.

We berekenen voortdurend hoeveel het beleid kost. Als het budget- zoals vorige jaar - hoger is dan de actuele kosten, vloeit het overschot terug naar de algemene middelen. Als we het budget te laag hebben ingeschat, wordt het tekort bijgepast. We hebben nu een tekort van 24 miljoen euro.

De eindejaarspremie wordt in twaalfden uitbetaald, waardoor er alleen maar een probleem is met het laatste twaalfde. We zoeken een technische oplossing om de uitgaven van december te kunnen uitvoeren.

Wivina Demeester-De Meyer: Noch u, noch uw voorganger heeft voorgesteld om de voorschotten op te trekken. In 1994 of 1995 heeft de toenmalige regering 3 miljard Belgische frank achterstallen uitbetaald en tegelijk beslist om de uitbetaling van de voorschotten op te trekken tot 92 percent.

Toen de nieuwe maatregelen werden aangekondigd, hebben wij onmiddellijk gewaarschuwd dat het budget verhoogd zou moeten worden. Als er vorig jaar al een overschot was, kwam dat door de achterstallen. Het wordt stilaan tijd dat de achterstallen van 2000 en 2001 worden uitbetaald.

Wivina Demeester-De Meyer: Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap heeft voorgesteld middelen te putten uit de centrale financieringsorgaan. Dat is echter onmogelijk als niet blijkt dat er tekorten zijn bij de inkomsten of dat er onvoldoende begroot is. De minister zal dus naar het parlement moeten komen om een oplossing te vinden.

De opmerking dat er achterstallen waren in het verleden, getuigt van een onvoldoende kennis. De koepelorganisaties PPG en het Vlaams Welzijnsverbond hebben de alarmklok geluid, niet ik. Wij reiken de minister een oplossing aan : we zullen een amendement indienen. We hopen dat ze amendement zal steunen.

Norbert De Batselier: Het incident is gesloten.

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening Vergadering van 28/10/1999

Vraag om uitleg van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekomst van Doel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeester tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekomst van Doel.

Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, voor velen onder ons is Doel een belangrijk dossier. Het is ook een geladen dossier. De vorige regering heeft die zaak behandeld. Ze is toen niet over één nacht ijs gegaan en heeft op dat ogenblik belangrijke en fundamentele keuzes gemaakt ten voordele van de uitbouw van de Antwerpse haven.

Mijnheer de minister, het is u zeker niet ontgaan dat de Antwerpse haven een enorm economisch belang heeft. Alle collega's van de commissie zijn het erover eens dat de haven niet enkel belangrijk is voor de regio maar voor heel Vlaanderen. Een belangrijk deel van het Belgisch BBP wordt in de Antwerpse haven gecreëerd.

In de havenwereld bestaat de trend naar meer containeroverslag. In de overslagstructuur van de Vlaamse havens hadden de containers in 1980 een aandeel van 7 percent. In 1996 is dit uitgegroeid tot 22 percent. Men verwacht dat dit in 2003 zal oplopen naar een derde van de overslag.

Deze tendens heeft dus een duidelijk effect op de overslagstructuur van de Antwerpse haven en op de uitbouw van de infrastructuur. De bedoelde uitbouw van de Waaslandhaven heeft onvermijdelijk ook een ruimtelijke impact. Eigenlijk is Vlaanderen veel te klein. We moeten voor elk gebied vechten. Het is duidelijk dat er een ruimtelijke weerslag is op de leefgemeenschap in Doel.

De beslissing over de bouw van het Deurganckdok werd genomen op grond van een gedegen technisch-wetenschappelijk dossier. De vorige regering heeft de beslissing genomen na grondig onderzoek. Men heeft bovendien een sociaal begeleidingsplan opgesteld, dat loopt tot eind 2000, en een sociaal bemiddelaar aangesteld. Men heeft gezorgd voor begeleidingsprojecten voor specifieke doelgroepen. Er is ook een garantie dat elke inwoner een evenwaardig bouwperceel ter beschikking krijgt, en er zijn garanties ingebouwd voor de natuurcompensaties.

Zowel voor de haven, als voor de inwoners van Doel is het belangrijk dat er duidelijkheid wordt geboden. Duidelijkheid betekent ook zekerheid. Dat is wat de mensen voor de toekomst willen. Weliswaar is niet elke inwoner van Doel gelukkig met de duidelijkheid en zekerheid die de vorige regering had gecreëerd. Ik kan daar voorbeelden van geven. Een aantal inwoners had immers veel liever dat Doel bewaard bleef. Anderen waardeerden het beleid precies omwille van die duidelijkheid.

Ik geef graag twee voorbeelden van brieven die ik zelf heb ontvangen. Een eerste brief kwam van een plaatselijke bakker, waarover een concreet dossier bestond. Hij had met eigen middelen geïnvesteerd in zijn zaak en een toekomst uitgebouwd. Hij schreef dat elke dag van onzekerheid over de vraag of hij de bakkerij kon verplaatsen, dan wel elders een zaak kon overnemen, negatief was voor de verdere ontwikkeling van zijn bedrijf. De regering is daar ook op ingegaan en heeft zo spoedig mogelijk duidelijkheid willen creëren. Een andere brief kwam van een oudere man die een woning heeft in Doel

en elke dag zijn tuin verzorgt. Hij schreef liever een nieuw perspectief te krijgen dan in onzekerheid te moeten leven.

Ik kan me niet ontdoen van de indruk dat de huidige Vlaamse regering een onzekere houding aanneemt ten opzichte van dit dossier. Daardoor wordt ook onzekerheid geschapen voor de inwoners van Doel. Ik vind dat nefast. Ik spreek over de huidige Vlaamse regering, maar niet over elk lid ervan afzonderlijk. In het regeerakkoord werd gesteld dat een studie zal worden uitgevoerd of Doel in de gegeven omstandigheden als sociaal-economisch leefbare kern kan blijven bestaan. Daarmee heeft men een bestaande zekerheid omgezet in een onzekerheid.

U zelf tekende eind augustus een bouwvergunning voor de eerste fase van de bouw van het Deurganckdok. Daarmee creëerde u zekerheid. Ook het gecoördineerd antwoord van minister Stevaert op de vraag van de heer De Roo aan minister Stevaert en minister Dua, creëert zekerheid. In dat antwoord wordt vrij uitvoerig ingegaan op een aantal cijfers die ik straks zal citeren. Maar door de studiereis die de minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen organiseerde naar de gemeente Pernis, een dorp in het Rotterdamse havengebied, werd weer een heleboel onzekerheid gecreëerd.

Pernis telt ongeveer 7000 inwoners. De kern van Doel daarentegen heeft 620 inwoners. Daarbuiten wonen er nog een 200 mensen. Samen zijn dat 864 inwoners. Er zijn 171 eigenaars. Daarvan hebben er 131 een aanvraag ingediend tot minnelijke verwerving van hun eigendom. Dat betekent dat er in de kern nog 40 eigenaars overblijven die nog niet hebben beslist en misschien nog verlangen om in Doel te blijven, een verlangen dat overigens gerechtvaardigd is.

De minister van Welzijn en Gezondheid heeft verklaard dat het dorp nog leefbaar is mits voldoende groen, een democratisch netwerk, en enkele andere hefbomen zoals het behoud van het schooltje, ook al is het te klein. Het doet me twijfelen en glimlachen. Er resten nog 40 woningen in de kern. 40 gezinnen is een bijzonder kleine groep, zelfs al zijn ze dan omringd door een beetje groen en hebben ze een netwerk. Het zou ook boeiend zijn om na te gaan of er nog kinderen bij zijn. Ik weet niet of het nog mogelijk is om daar een schooltje voor te behouden, al is het dan een klein of een te klein schooltje.

Duidelijkheid zou dus wenselijk zijn. Daarom heb ik enkele vragen. Mijn eerste vraag pas ik wat aan, omdat minister Stevaert al enige antwoorden heeft gegeven. Ik wou onder andere vragen wat met deze leefbaarheidsstudie nog wordt beoogd, wie de opdrachtgever wordt, en welke resultaten worden verwacht. Intussen heb ik gelezen dat de offertes op 28 september 1999 binnen moesten zijn, dat de studie drie maanden zal duren, en dat ze eventueel met een maand kan worden verlengd om het rapport af te werken. Intussen is de studie wellicht toegewezen, gezien op een maand tijd wel kan worden uitgemaakt wat de beste offerte is. Binnen de vier maanden kennen we dus het resultaat.

Denkt u dat er nog kan worden gepleit voor het behoud van Doel? Denkt u niet dat het best is dat er een eenduidige communicatie bestaat? Werden daar afspraken over gemaakt? Bent u van oordeel dat deze studie nog in een andere richting kan wijzen, en denkt u dat Pernis vergelijkbaar is met Doel?

Ik las in de krant dat minister Vogels mee is gegaan op studiereis en dat er ook vier kabinetsmedewerkers van andere ministers bij waren. Was uw medewerker daarbij en heeft hij een rapport kunnen opmaken waaruit bleek dat zo een vergelijking mogelijk is? Welke lessen werden daaruit getrokken? Wanneer denkt u dat er definitief klaarheid kan worden geschapen voor de bevolking en voor de haven, al is ze er voor die laatste partij misschien al door de ondertekening van de bouwvergunning?

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil graag inpikken op de vraag van mevrouw Demeester. In de regeringsverklaring werd een opening gelaten voor het behoud van de gemeente Doel. Het mag politiek gezien ridicuul lijken, maar we hebben een beetje onze hoop gevestigd op de aanwezigheid van Agalev in de regering. We hopen met name dat deze partij haar visie op dit dossier kan waarmaken.

Met betrekking tot de uitvoering van de plannen voor de aanleg van een containerkade in Doel hebben we altijd gepleit voor een gelijktijdigheid van de aanleg enerzijds en een sociaal begeleidingsplan anderzijds. We staan daarin niet alleen. De gelijktijdigheid wordt op dit ogenblik blijkbaar niet aangehouden, omdat bepaalde vergunningen reeds zijn verleend. Het sociaal begeleidingsplan is nog niet afgerond.

Ten tweede is er een nieuw feit, met name de escapade van minister Vogels naar Pernis. We moeten erover waken dat dit bezoek geen averechts effect heeft. Dit bezoek werd gepland om te kijken in hoeverre Doel als dusdanig nog kon worden behouden. Pernis is echter ingeplant op korte afstand van een containerkade zonder inbuffering. Dit kan wel eens als effect hebben dat men er ook hier aan kan denken om de inbuffering van de poldergemeente Doel achterwege te laten. Dit kan en mag niet de bedoeling zijn.

Er wordt een leefbaarheidsstudie uitgevoerd. De samenstelling van deze Vlaamse regering geeft aanleiding tot verschillende uitspraken. Mij komt het voor dat er naargelang de woordvoerder koud of warm wordt geblazen. Er zijn al enkele leefbaarheidsstudies in dit dossier uitgevoerd. Welke andere elementen zullen nu nog worden onderzocht?

Gezien het feit dat er nog een studie wordt uitgevoerd en dat er nog een aantal dossiers hangende zijn bij de Raad van State, waarom is men reeds overgegaan tot het verlenen van de vergunningen? Op dit ogenblik doet het gerucht de ronde - dat wordt gevoed door enkele fracties, met name de Volksunie en Agalev - in de Beverse gemeenteraad dat de eerste 500 meter van de containerkade niet zouden worden benut, en dat de concessie daar niet voor zou worden verleend. In hoeverre klopt dit met de realiteit? Wat is de stelling van de regering hieromtrent?

Ik moet nog een opmerking maken aan het adres van mevrouw Demeester. Ze zegt dat 131 van de 171 eigenaars in Doel een aanvraag hebben gedaan voor onteigening op vrijwillige basis, maar dat klopt niet. Er zijn misschien wel 131 mensen die een vraag hebben gesteld, maar enkel maar om te weten wat hun eigendom waard zou zijn. Dat is helemaal iets anders.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik lees dat in het antwoord van minister Stevaert.

De heer Frans Wymeersch : Bepaalde beleids mensen willen dit graag denken, maar dit is duidelijk niet het idee van de mensen die de aanvraag hebben gedaan.

De voorzitter : Mevrouw Demeester had deze vraag aan minister Van Mechelen gesteld. Enkel het afleveren van de bouwvergunningen behoort tot de bevoegdheden van de minister. Hij kan natuurlijk wel het standpunt van de regering verduidelijken.

De interpretaties van antwoorden op een schriftelijke vraag kunnen hier niet worden behandeld. We kunnen dus niet het debat over Doel in al zijn aspecten voeren.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, ik zal toch proberen binnen het korte tijdsbestek dat me is toegemeten, duidelijkheid te scheppen.

Ik geef voor de zoveelste keer het standpunt van Agalev mee in deze zaak. We hebben zowel voor als na de verkiezingen gesteld dat de haven van Antwerpen zich kan ontwikkelen, maar wel binnen het gebied dat haar is toegemeten en op voorwaarde dat de leefbaarheid van de omgeving niet verder wordt aangetast. Niemand kan ons verwijten dat we dat standpunt niet consequent hebben toegepast. We zijn altijd duidelijk geweest.

Dan wil ik het even hebben over de CVP. We moeten een onderscheid maken tussen voor en na 13 juni. Voor 13 juni droeg de CVP regeringsverantwoordelijkheid. Zoals met alles, had je ook in dit dossier minstens één notoire CVP'er die een bepaald standpunt innam en een ander die dat tegensprak.

Ik kan daar voorbeelden van geven binnen deze commissie. Tijdens mijn eerste interpellatie in juni 1997 vertelde de heer De Meyer verhaal X en de heer Dumez het tegenovergestelde. Na 13 juni heeft de CVP geen regeringsverantwoordelijkheid meer en zou het logisch zijn dat ze een consequenter verhaal brengen. Dat is echter niet het geval. In het Waasland heeft de CVP een ongelooflijke afstraffing gekregen. Men gaat van 50 percent in oktober 1994 naar 22 percent in juni 1999. De CVP-meerderheid in Beveren neemt nu standpunten in waarmee ze haar eigen ministers in de vorige Vlaamse regering nooit heeft durven confronteren.

De voorzitter : Het is de bedoeling dat u vragen stelt aan de minister en niet dat u elkaar interpeleert over ingenomen standpunten.

De heer Jos Stassen : Dit is belangrijk, omdat de vorige minister ook haar verantwoordelijkheid draagt in dit dossier. Ze verdedigt vandaag iets anders dan de CVP in Beveren en iets anders dan de heer De Meyer. Wat is nu uw standpunt?

De voorzitter : Mevrouw Demeester mag repliceren na het antwoord van de minister.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijn standpunt is dat de containerhaven moet worden uitgebreid en dat er een sociaal begeleidingsplan moet worden opgezet.

De heer Jos Stassen : Dan ben ik blij dat ik dit tijdschrift van het gemeentelijk havenbedrijf van Antwerpen heb meegebracht. U moet eens goed kijken wat hier staat. Zoals wij altijd hebben aangetoond, zal de bouw van een containerkaai onder Doel, het containerdok West, de leefbaarheid van Doel niet aantasten. Dat kan men op deze foto duidelijk zien. Mijn vraag aan de minister is dan ook hoe het zit met de aangekondigde studie. Voorzover ik weet is er nog niet veel gebeurd. Ik raad iedereen aan deze foto eens rustig te bekijken en dan de standpunten van minister Vogels eens rustig na te lezen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik zit hier inderdaad in een weinig comfortabele positie. Mijn bevoegdheid als minister van Ruimtelijke Ordening is in het kader van het globale dossier enigszins beperkt. Ik zal de vragen zo punctueel mogelijk proberen te beantwoorden, en ik zal eindigen met een korte beschouwing vanuit mijn eigen visie op de ruimtelijke ordening.

Ik wil eerst even stilstaan bij de nieuwe leefbaarheidsstudie. Ik moet opmerken, mevrouw Demeester, dat de leefbaarheidsstudie wel degelijk onder de bevoegdheid valt van de minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie. Minister Stevaert bepaalt de klemtonen en de timing van deze studie. De opdrachtgever van de leefbaarheidsstudie is de administratie Waterwegen en Zeewezen. Het ontwerp van bestek met betrekking tot de onderhandelingsprocedure voor deze leefbaarheidsstudie werd onmiddellijk na de regeringsvorming aangevat.

De oproep tot de kandidaten voor deze offertevraag verscheen in het Bulletin der aanbestedingen op 20 augustus 1999. De kandidaturen moesten ten laatste op 2 september van dit jaar worden ingediend. Zes kandidaturen zijn ontvangen. De omslagen zijn op 3 september geopend. Na het goedkeuren van het verslag over het beoordelen van deze kandidaturen op 9 september is aan de aanvaarde kandidaten - voorzover ik weet waren er dat vijf - het voornoemd bestek toegestuurd.

In dit bestek is aangegeven dat de offertes ten laatste op 28 september 1999 moesten worden ingediend, wat ondertussen gebeurd is. Ik kan u vandaag ook meedelen dat minister Stevaert gisteren, op 27 oktober, de opdracht heeft toegewezen. Ik kan u echter niet zeggen aan wie ze is toegewezen, dat moet u de minister zelf vragen. Met betrekking tot uw vraag betreffende de communicatie, denk ik dat het inderdaad verstandig en in het belang van alle partijen zou zijn om een zo eenduidig mogelijke communicatie rond Doel te voeren. In de Vlaamse regering is daaromtrent afgesproken dat minister Stevaert dit voor zijn rekening zal nemen. Ik wil in de marge hiervan evenwel opmerken dat ik, als minister van Ruimtelijke Ordening, conform het regeerakkoord, de beslissing in verband met de containerterminal heb bevestigd en uitgevoerd. Dit staat letterlijk in het regeerakkoord.

Op basis van dit akkoord heb ik, na het bestuderen van het dossier dat mij door de Arohm, afdeling bouwkundige vergunningen, is voorgelegd, eind augustus uiteindelijk de bouwvergunning voor de aanleg van het dok ondertekend. Mijn persoonlijke appreciatie is dat het Deurganckdok geen hypotheek legt op de leefbaarheid van Doel.

Het is echter belangrijk dat alle partijen die zich over dit dossier buigen het volledige dossier zouden bestuderen. Ik neem aan dat de meesten onder u het dossier ondertussen wel kennen. Er is op 29 april 1999 een document ondertekend, een principebeslissing met betrekking tot het strategisch plan Linkeroevergebied. Dit protocol is ondertekend door de afgevaardigd bestuurder en de voorzitter van het gemeentelijk havenbedrijf, door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren, in casu door de secretaris en de bevoegde schepen, en door de gedelegeerd bestuurder en de voorzitter van de maatschappij voor het grond- en industrialisatiebeleid van de Linkeroever. Ik heb uit het document kunnen opmaken dat deze principebeslissing tot het strategisch plan Linkeroevergebied overgenomen is in een beslissing van de Vlaamse regering ergens halfweg mei 1999. Ik denk dat we er alle belang bij hebben om duidelijk te zijn. De leefbaarheidsstudie moet rekening houden met alle beschikbare elementen en tot de conclusie komen of Doel wel of niet leefbaar is. Dat is de opdracht van de studie.

Ik meen echter dat we één ding in alle duidelijkheid moeten beseffen. Waar zijn de grenzen van de Waaslandhaven? Ik woon zelf ten noorden van Antwerpen. Ik ken het verhaal van het oprukken van de haven op de rechter Scheldeoever beter dan wie ook. Ik heb mij zelf met hand en tand verzet tegen het storten van slib uit het havengebied over de A12, de natuurlijke grens van het havengebied. Ik ben er toen ook van beschuldigd dat ik aan het nimby-syndroom zou lijden.

Ik denk dat we meer dan ooit op een punt zijn gekomen dat we moeten durven onderkennen dat de haven alle ontwikkeling en kansen verdient. Als minister van Economie kan ik het belang van de Antwerpse haven voor onze Vlaamse economie niet genoeg onderstrepen. Ik meen echter ook dat wij - en dat geldt zowel voor het gemeentelijk havenbedrijf als voor alle politieke autoriteiten in dit land - aan onszelf verplicht zijn om te onderkennen waar zich voor de toekomst de harde grenzen bevinden, zowel op de rechter Scheldeoever als op de linkeroever met betrekking tot de Waaslandhaven.

Het onderzoek naar de leefbaarheid van Doel ten opzichte van het Deurganckdok is niet de belangrijkste opdracht van de leefbaarheidsstudie. Ik denk dat dit een foute

voorstelling van de feiten is. De belangrijkste opdracht van de leefbaarheidsstudie is het onderzoeken van een mogelijke toekomst voor Doel in het concept dat men heeft getekend voor de uitbouw van de Waaslandhaven op Linkeroever.

Ik denk dat we - of we dat nu graag hebben of niet - naar een evenwicht zullen moeten zoeken tussen drie elementen. Ten eerste, de volgens mij terechte verzuchting naar de uitbreiding van de haven, zij het wat mij betreft binnen welbepaalde grenzen. Ten tweede, de bescherming van een aantal woonkernen die eigenlijk meer dan ooit zouden moeten worden beschermd. Ten derde, het vrijwaren van het hogergelegen natuurgebied. Het moet de opdracht van deze leefbaarheidsstudie zijn om op basis van alle beschikbare studies te achterhalen wat er op tafel ligt. Op basis daarvan moet met kennis van zaken een oordeel worden geveld.

Ik stel voor dat niet enkel de uitvoerende macht, maar ook het hele parlement zich zou neerleggen bij de conclusies van deze studie. Ik denk dat we op dat ogenblik de allerdefinitiefste beslissing moeten nemen. Die beslissing zal betrekking hebben op het voortbestaan van het dorp Doel, maar ook op de harde grenzen van de ontwikkeling van de haven op de linker Scheldeoever. Ik denk dat die grenzen meer dan ooit moeten getrokken worden.

Ik kom nu tot de vraag over de uitstap van mijn collega naar het dorp Pernis. Ik ben zelf nog nooit in Pernis geweest. Ik weet wel dat het om een vrij grote leefgemeenschap gaat van bijna 8000 inwoners die een sociologisch weefsel heeft, en gedeeltelijk de functie vervult van facilitaire dienstverlener aan de omringende havenbedrijven. Ik neem aan dat de horeca daar bijzonder goed functioneert. Het zou echter een beetje ongenueanceerd zijn om een dorp van het niveau van Pernis te vergelijken met een dorp van het niveau van Doel, tenzij de problematiek dezelfde is : kan een leefgemeenschap zich ontwikkelen wanneer ze is ingebufferd door een havengebied? Ik neem aan dat de studie ook daarop een aantal antwoorden zal moeten geven. Deze zijn van essentieel belang om te weten waar bijkomende getijdeninfrastructuur voor containervervoer kan worden uitgebouwd op de linker Scheldeoever. Zodra de studie bekend is, moet worden beslist of de initiële plannen worden uitgevoerd die onherroepelijk de teloorgang van Doel betekenen, of dat de initiële plannen worden aangepast met als betrachting de leefgemeenschap Doel te redden.

Tot slot zou het niet verstandig zijn commentaar te geven op verklaringen van minister Vogels. Ik kan wel bevestigen dat van mijn kabinet geen enkele medewerker heeft deelgenomen aan het bezoek.

Wanneer zal er eindelijk klaarheid worden geschapen over de toekomst van Doel? Ik denk dat het in het belang is van alle partijen om zo snel mogelijk een beslissing te nemen zodra de studie is afgerond. Ik zal er in elk geval op aandringen dat deze studie niet wordt aangegrepen om opnieuw een jaar lang debatten te voeren. Zodra de conclusies van de studie bekend zijn, zal niemand zijn verantwoordelijkheid kunnen ontlopen.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Daaruit blijkt dat hij zo snel mogelijk duidelijkheid wilt voor de mensen. Dit is inderdaad een belangrijk aspect. U bent voor de uitbouw van de Waaslandhaven en u eist vaste en harde grenzen. Ik ben het op dat vlak volledig met u eens, maar het is mijns inziens toch ook belangrijk dat over vier maanden duidelijkheid kan worden gecreëerd.

Uit uw antwoord heb ik eveneens opgemaakt dat er voortaan nog slechts één communicator is over dit onderwerp. Uit de krant kon ik opmaken dat een van uw medewerkers was mee geweest. Men sprak immers over vier medewerkers van vier

andere bevoegde kabinetten. Ik meen ook dat bij de beoordeling van de studie rekening moet worden gehouden met wat door de 8000 inwoners van een dorp als Pernis wordt verteld. Er is volgens hen heel wat hinder van zo een haven. Ik meen dat het belangrijk is daar in de studie over de leefbaarheid rekening mee te houden.

Ik ben blij dat er duidelijkheid kan worden gecreëerd. Ik veronderstel dat we vanaf 28 februari van minister Stevaert te weten zullen komen welke beslissing de regering heeft genomen.

Mijnheer Stassen, de CVP is altijd eensgezind geweest over deze zaak, zowel voor als na de verkiezingen. De partij die de meest verscheiden commentaren had, was wellicht Agalev.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Zonevreemde woningen – Bosgebied

Tot het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening was het mogelijk dat de gemachtigd ambtenaar bij de aanvraag voor een verbouwing of uitbreiding van een woning gelegen in bosgebied, kon afwijken van het gewestplan.

Dit decreet biedt ten opzichte van de toestand zoals die voordien bestond zeker voordelen, bijvoorbeeld voor boerderijen en monumenten. Wel was vanaf het begin duidelijk dat het decreet op een aantal punten nog zou moeten worden bijgestuurd. Een bijsturing kwam er door het decreet van 26 april 2000, dat de mogelijkheid voor een afwijking van het gewestplan verruimt, vooral m.b.t. zonevreemde bedrijven.

Er bevinden zich ook woningen in gebieden waarvoor de gemachtigd ambtenaar geen afwijkingen mag geven, bijvoorbeeld in bosgebied. Een jong gezin dat bijvoorbeeld in 1997 een woning kocht in bosgebied en spaarde om het binnen een aantal jaar te verbouwen, wordt nu beknot in zijn mogelijkheden. Dit kan leiden tot zeer moeilijke situaties, tot en met een feitelijk faillissement van een jong gezin.

In de rechtsleer wordt het bijvoorbeeld als volgt verwoord: "In werkelijkheid gaat het in de meeste gevallen om personen die zich door het overheids-handelen – de weigering van een vergunning, de bestemming van een grond met bouwverbod – beknot zien in hun persoonlijke plannen en projecten die zij wensen te realiseren op hun grond en waarvoor zij mogelijk reeds verregaand hebben geïnvesteerd. Zij ervaren het overheidshandelen als een onredelijke of willekeurige schending van hun eigendomsrecht en hun beslissingsvrijheid." (Pope-lier, P., "Het gelijkheidsbeginsel in de ruimtelijke ordening", TROS 96/4, 223).

In zijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Johan De Roo over de problemen van woningen gelegen in zones voor gemeenschapsvoorzieningen, heeft de minister op 21 oktober 1999 gesteld dat hij tegen Pasen 2000 een analyse verwachtte van de door het decreet van 18 mei 1999 teweeggebrachte situatie, ter voorbereiding van de decreetswijziging van 26 april 2000 (*Handelingen C18 van 21 oktober 1999, blz. 8-11 – red.*).

Vandaar de volgende vragen.

1. Hoeveel zonevreemde woningen bevinden zich in bosgebied ?
2. Hoeveel bouwaanvragen zijn ontvangen voor woningen gelegen in bosgebied, tussen 18 juni 1999 (datum waarop het decreet van 18 mei 1999 van kracht werd) en vandaag ?
3. Op welke wijze evalueert de minister de verhouding tussen het eigendomsrecht en de rechtszekerheid van de burger enerzijds, en het ordenen van de ruimte – een bevoegdheid van de overheid – anderzijds, in het licht van het voorgaande verhaal van een jong gezin ?

Antwoord

Vooraleer in te gaan op de specifieke vragen, wens ik toch mijn verwondering uit te drukken over de vraagstelling, aangezien de Vlaamse regering reeds lang voor er sprake was van het decreet van 18 mei 1999, zelfs voor er sprake was (via het planningsdecreet van 1996) van door de gemeenten op te zetten planningsinitiatieven, de in artikel 43, § 2 van het coördinatiedecreet opgenomen afwijkingsregeling (destijds opgenomen in artikel 79 van de wet van 1962) bij besluit van 20 juli 1994 had afgeschaft in een aantal gebieden, waaronder bosgebied met ecologische waarde en natuurgebied.

Ik kan mij nauwelijks voorstellen dat de Vlaamse regering zich toen niet zou hebben gerealiseerd dat een geval van een jong gezin zoals aangehaald, zich daar kon voordoen.

Overigens zal het niet onbekend zijn dat een afwijkingsregeling nooit absolute rechten kan scheppen, zoals herhaaldelijk benadrukt door rechtspraak van de Raad van State. Een jong gezin dat een woning in bosgebied kocht (niet gelegen in een goedgekeurde verkaveling), in de overtuiging er probleemloos te kunnen verbouwen, nam dus reeds sedert de totstandkoming van de gewestplannen (tussen 1975 en 1980) een duidelijk risico. Overigens moet worden vermeld dat, zelfs wanneer geen afwijkingsregeling geldt, er nog werken mogelijk zijn waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning vereist is.

Aan een niet-beschermde woning in bosgebied bijvoorbeeld kunnen dus worden uitgevoerd :

- onderhouds- en instandhoudingswerken (bijvoorbeeld vervangen van dakpannen, vervangen van versleten ramen, ...) ;
- werken vrijgesteld van een stedenbouwkundige vergunning overeenkomstig het besluit "kleine werken" (bijvoorbeeld plaatsen van een badkamer binnen het gebouw, leggen van parket, plaatsen van wanden in gipskartonplaat, ...).

Door een oordeelkundige uitvoering van dergelijke werken kan ervoor worden gezorgd dat een bestaande woning niet verkrot en ook aangepast blijft aan comfortvereisten.

- 1 en 2. Bij mijn administratie bestaat geen statistische informatie terzake.
3. Wat de geciteerde "rechtsleer" in de inleiding van de vraag betreft, volstaat het om het gebruikte citaat in te passen in een ruimere tekst waarin het was opgenomen, en die meteen ook een antwoord biedt op de derde vraag.

De formulering van de beperkte passage die in de vraag werd opgenomen, werd door de auteur enkel gebruikt ter illustratie van het feit dat de techniek van het gelijkheidsbeginsel niet is aangepast aan de materie van de ruimtelijke ordening. Het bewuste citaat gaat verder als volgt :

"Het is immers eigen aan het ruimtelijke orderingsbeleid dat grond geordend en dus gedifferentieerd wordt. Maar ook in vergelijkbare situaties zal het overheidshandelen meestal gerechtvaardigd worden geacht. De criteria die de Stedenbouwwet geeft voor de ruimtelijke ordening van een gebied zijn dermate vaag dat de bevoegde overheden een ruime beoordelingsbevoegdheid toegekend krijgen ten opzichte waarvan de rechter zijn terughoudend dient op te stellen. De Raad van State zelf heeft verschillende malen op deze problematiek gewezen, zowel inzake de opmaak van de plannen van aanleg als inzake het vergunningsbeleid. De ruimtelijke ordening heeft noodzakelijkerwijze tot gevolg dat de verschillende percelen die het grondgebied uitmaken verschillende bestemmingen krijgen ; om die bestemmingen te bepalen beschikken de bevoegde administratieve overheden over een ruimte beoordelingsbevoegdheid daar zij rekening moeten houden met de criteria die inzonderheid in artikel I van de Stedenbouwwet zijn opgesomd en zij niet enkel op de bestaande ligging van de plaatsen en op de reeds bestaande noden van de bevolking dienen te steunen, maar ook op de voor-

zienbare noden van die bevolking. De beslissingen inzake ruimtelijke ordening zijn, voor elke gegeven plaats, de oplossing voor een in principe uniek probleem.

Het Arbitragehof, dat in het algemeen reeds zeer terughoudend is t.o.v. de beleidsvrijheid van de regelgever, specificeert eveneens dat het de decreetgever toekomt te oordelen in hoeverre het noodzakelijk en eventueel ook dringend is om maatregelen te nemen met het oog op een goede ruimtelijke ordening.

(...) Wat het opmaken van de plannen van aanleg betreft, noemt de Raad van State het een beginsel dat allen een gelijk recht hebben op een door het gewestplan bepaald bestemmingsvoorschrift".

Uit een en ander valt mijns inziens duidelijk te begrijpen dat uiteraard niet kan worden gesteld dat allen recht hebben op *hetzelfde* bestemmingsvoorschrift.

19-02-2003

Plenaire middagvergadering nummer 39

Actuele vraag van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de achterstallige subsidies van de Nationale Loterij voor de welzijnssector - 129 (2002-2003)

De voorzitter: Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Demeester-De Meyer tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de achterstallige subsidies van de Nationale Loterij voor de welzijnssector.

Wivina Demeester-De Meyer: Het is algemeen bekend dat vele instellingen uit de culturele en welzijnssector met financiële problemen kampen. Ik kan het weten aangezien ik zelf afgevaardigd bestuurder ben van een gehandicapteninstelling.

De Nationale Loterij beloofde al deze instellingen bijkomende investerings- en functioneringssubsidies voor de periode 1999-2001. Tot nu toe werd er nog enkele van al deze toezeggingen daadwerkelijk gerealiseerd.

Normaalgezien wordt bij een investering van 170 miljoen frank, 90 miljoen frank toegestopt door de Vlaamse regering; 10 procent van het totale bedrag komt van de provincie en nog eens 20 procent van de Nationale Loterij. Het resterende bedrag moet door de instelling zelf opgehoest worden.

Het feit dat de Nationale Loterij haar engagementen niet waar maakt, is een zware opdoffer voor vele instellingen. In antwoord op al mijn brieven beloofde minister Daems me dat alles in orde zou komen. Intussen is er echter nog steeds niets in orde en blijven de instellingen wachten op de beloofde centen. Indien de instellingen verder willen functioneren en investeren moeten zij kunnen rekenen op de beloofde sommen.

Ik wil minister Vogels toch wijzen op het feit dat zij de instellingen alvast kan helpen door het Vlaamse Fonds voor Lastendelging en door de middelen van het FFEU aan te spreken. De instellingen en duizenden gehandicapten zullen er haar dankbaar om zijn. Het water staat hen immers tot aan de lippen.

Minister Mieke Vogels: Deze sector ligt mij nauw aan het hart. Uit het meest recente rapport bleek dat de Nationale Loterij 13.2 miljoen euro veil had voor de gehandicaptensector. Het ging hierbij vooral om werkingsmiddelen.

Beloften en engagementen moeten steeds hard gemaakt worden. Zeker als het om de gehandicaptensector gaat, is dit van primordiaal belang. Vandaar dat ik ook al in september 2002 de nodige contacten gelegd heb met minister Daems.

Op 13 december 2002 werd er een akkoord gesloten met de Nationale Loterij. Dit akkoord stipuleerde dat de Nationale Loterij een lening van 20 miljoen euro zou aangaan. De ene helft van dit bedrag zou betaald worden door de Nationale Loterij zelf. De andere helft zou betaald worden door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering bekende met

dit akkoord geen schuld maar wou enkel duidelijk maken dat ook zij een oplossing wenste voor dit vervelende probleem.

Minister Daems verzekerde me intussen dat de nieuwe raad van bestuur van de Nationale Loterij dit akkoord zeker zou aanvaarden.

Intussen is het echter wel duidelijk dat een goed beheerder geen toezeggingen mag doen zonder dat hij zekerheid heeft over de beschikbaarheid van middelen.

Wivina Demeester-De Meyer: Mag ik de minister toch vragen dat, indien er geen oplossing komt voor de financiële problemen van de sector, de Vlaamse regering de middelen van Vlaams Fonds voor Lastendelging zou aanspreken. Deze middelen kunnen immers binnen de week aangewend worden. Het zou alvast een opsteker zijn voor vele instellingen. De instelling waar ik afgevaardigd bestuurder voor ben, heeft op korte termijn 150.000 euro nodig om verder te kunnen functioneren.

Minister Mieke Vogels: Ik neem akte van de suggestie van mevrouw Vogels. De beste oplossing is echter nog steeds een oplossing die gebaseerd is op een dubbele verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Plenaire vergadering Vergadering van 12/11/2003

Actuele vraag van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de tekorten bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Demeester tot mevrouw Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de tekorten bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vorige week werden 21.000 personen met een handicap, 13.200 personeelsleden en 411 instellingen opgeschrikt. Hun vertegenwoordigers en de raad van bestuur van het Vlaams Fonds werd namelijk meegedeeld dat de voorschotten voor de maand december slechts voor de helft zouden kunnen worden uitbetaald. Daarenboven is meegedeeld dat de nakende inbetalingsstelling van 5 miljoen euro, die moest dienen om achterstallen voor 2000 en 2001 weg te werken, is opgeschort. Op die manier kon misschien toch die resterende helft van de voorschotten voor december worden uitbetaald. Dat is onaanvaardbaar.

We hebben aan de alarmbel getrokken. De minister antwoordde prompt dat ons initiatief voorbarig is. Uit nieuw opzoekingswerk blijkt echter dat de minister een oplossing zal moeten zoeken in het Vlaams Parlement zelf. De begroting van het Vlaams Fonds is immers te klein om de uitbetaling te doen. Ofwel komt er een herschikking van de begroting 2003, ofwel verhoogt de regering de inkomsten. De begrotingscontrole is geagendeerd. Onze fractie heeft een amendement voorbereid om de begroting van het Vlaams Fonds voor 2003 op te trekken met 30 miljoen euro. Dat zal nodig zijn om de voorschotten van december te kunnen uitbetalen, en om de betalingen ten bedrage van 5 miljoen euro uit te voeren.

Volgens mijn berekeningen is de begroting voor 2003 voor de voorzieningen, de personen met een handicap en de personeelsleden volslagen ontoereikend. Er is voorzien in 645 miljoen euro voor het Vlaams Fonds. Uit een rondvraag bij de voorzieningen blijkt dat de meeste een betalingsachterstand van 10 tot 15 percent hebben opgelopen. Ze hebben gemiddeld 10 percent tegoed, samen goed voor 64 miljoen euro.

Ik ga ervan uit dat de minister bereid is om een oplossing te zoeken. Er zit maar een ding op : de begroting 2003 aanpassen en verhogen met 30 miljoen euro. Ik zou de minister willen aansporen om bij de minister van Financiën en Begroting aan te kloppen. Indien zij die middelen niet krijgt, zitten we met een groot probleem.

Bovendien zou ik hier nog willen opmerken dat de vorige minister van Welzijn in maart 2003 met veel poeha een oplossing voor de wachtlijsten heeft aangekondigd. Hiervoor zou in een bedrag van 22 miljoen euro worden voorzien.

Deze ochtend hebben we de eerste documenten in verband met de Vlaamse begroting 2004 gekregen. De beloofde 22 miljoen euro is er dit jaar niet gekomen. Er is geen geld om de bestaande plaatsen te betalen, laat staan om nieuwe plaatsen te creëren. In de begroting voor volgend jaar is in een verhoging van het budget voorzien. Deze verhoging zal echter niet volstaan om in 2004 nieuwe plaatsen te creëren.

Mevrouw de minister, wij zijn bereid u te helpen. Tijdens de begrotingscontrole zal een amendement aan bod komen van enkele leden van mijn fractie. Indien u dit amendement steunt, zouden we de problemen voor dit jaar kunnen oplossen. Wij zijn

tevens bereid om het budget in de Vlaamse begroting 2004 op te trekken. Op die manier zouden de beloften die u, uw voorgangster en de voltallige Vlaamse regering hebben gedaan, alsnog kunnen worden gehouden.

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, hoewel ik een vrij nieuw minister ben, weet ik dat mevrouw Demeester de realiteit, de finesses en de uitvoeringsmodaliteiten van de Vlaamse begroting als geen ander kent. Deze actuele vraag verbaast me dan ook enigszins. Ik vind ze zelfs een beetje onrustwekkend.

Het gaat me niet zozeer om de inhoud van de vraag - het is een rechtmatige vraag en ik zal ze correct beantwoorden -, het gaat me om het gehandicaptenbeleid zelf. Momenteel voeren we alle gemaakte afspraken uit. Tot voor enkele jaren kampten we met zeer grote achterstallen. Momenteel worden die achterstallen systematisch ingehaald. De voorschotten die we momenteel aan de voorzieningen uitbetalen, komen nu meer overeen met de feitelijke kosten dan vroeger het geval was. Voor het uitbreidingsbeleid hebben we jaarlijks in 22,5 miljoen euro voorzien. Het meerjarenplan dat de Vlaamse regering in dit verband heeft opgesteld, loopt nog tot 2007.

De Vlaamse regering komt alle gemaakte beloften na. De vraag van mevrouw Demeester creëert evenwel heel wat onzekerheid. Persoonlijk heb ik geen problemen met haar actuele vraag. De mensen in de sector die momenteel wel degelijk in een beter statuut werken en die merken dat de aangekondigde aanwervingen worden doorgevoerd, worden door deze actuele vraag op het verkeerde been gezet.

Het budget voor het gehandicaptenbeleid bedraagt momenteel bijna 1 miljard euro. Jaarlijks trachten we te berekenen en in te schatten hoeveel de uitvoering van dit beleid zal kosten. Het is steeds mogelijk dat deze inschatting iets te laag of te hoog uitvalt.

Vorig jaar zijn de uitgaven op voorhand 3 percent te hoog ingeschat. Dit jaar zijn de uitgaven wellicht 24 miljoen euro te laag ingeschat. Overschotten zijn in het verleden steeds naar de algemene middelen weergekeerd. Indien we nu met een tekort worden geconfronteerd, zal dit dan ook worden bijgepast.

Ik heb de inschatting van de uitgaven voor de maand december pas recent ontvangen. Dit heeft echter weinig met de eindejaarspremies van het personeel te maken. Eindejaarspremies worden per twaalfden betaald. Indien in december een probleem rijst, zou het enkel om een twaalfde van de gehele eindejaarspremie gaan. Uit de inschattingen waarover we momenteel beschikken, blijkt dat we met een klein tekort zullen worden geconfronteerd.

We zoeken op dit ogenblik een technische oplossing om dit tekort bij te passen en om ervoor te zorgen dat alle geplande uitgaven in december effectief kunnen plaatsvinden.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik ben bijzonder ontgoocheld over het antwoord van minister Byttebier.

Mevrouw de minister, ik zal met een aantal elementen uit mijn geheugen uw geheugen opfrissen. U was toen geen lid van het Vlaams Parlement, noch van deze regering. De voorschotten werden door een vorige regering tot 92 percent opgetrokken. Er was toen inderdaad een achterstand. We hebben in 1994 of 1995 3 miljard frank achterstallen aan de instellingen betaald. Sindsdien krijgen de instellingen de 92 percent. Het is noch uw regering, noch uw voorgangster in deze regering, die deze voorschotten heeft opgetrokken.

Ik vind het bijzonder jammer - en ik was niet van plan om scherp te zijn, maar nu ben ik het wel - dat u dergelijke dingen vertelt. Wellicht bent u verkeerd voorgelicht door uw entourage. Dan neem ik het u niet kwalijk, maar het is wel jammer dat u verkeerd bent voorgelicht. De voorschotten voor de voorzieningen zijn in het verleden opgetrokken.

Toen er nieuwe maatregelen getroffen werden, hebben we ervoor gewaarschuwd dat de budgetten sterker moesten worden verhoogd. Het is onjuist te zeggen dat er vorig jaar 3 percent te veel in het budget zat. Er was 3 percent over, omdat er altijd een achterstand is met de betalingen.

De instellingen hebben op dit ogenblik nog tegoeden voor de jaren 2000, 2001 en 2002. Ze hebben die uiteraard ook voor 2003, maar dat is inherent aan het systeem. Laat ons nog voorstellen dat de tegoeden voor 2002 en 2003 nog moeten komen, maar het wordt hoog tijd dat de tegoeden voor 2000 en 2001 worden uitbetaald. Voor 2000 en 2001 ging het onder meer over betalingen voor 5 miljoen frank die klaar lagen, maar opgeschort werden om de 50 percent nog te kunnen uitbetalen.

Het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap heeft de vraag gesteld om middelen te putten uit het centraal financieringsorgaan. Dit kan niet als niet blijkt dat er tekorten zijn bij de inkomsten of dat er onvoldoende begroot is. Om een oplossing te vinden zult u naar het parlement moeten komen. Om te zeggen dat er in het verleden achterstallen waren, moet u de geschiedenis beter bekijken.

Ik heb de alarmbel niet geluid, maar wel de koepelorganisaties PPG en het Vlaams Welzijnsverbond. Zij hebben begin vorige week aan de voorzieningen meegedeeld dat er een probleem is, dat het onaanvaardbaar is en er een oplossing moet worden gezocht.

Mevrouw de minister, wij reiken u een oplossing aan. We dienen een amendement in en hopen dat u dit zult steunen. (*Applaus bij de CD&V*)

De heer André Denys : U bent een onrustzaaier.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Er wordt onrust gezaaid door degenen die zeggen dat er niet kan worden uitbetaald. Het is een schande wat u zegt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Gemiddeld twee voetgangers of fietsers per maand verongelukken omdat zij in de blinde hoek terechtkomen van een vrachtwagen. De dodehoekspiegel of -camera is dan ook een instrument dat dringend verplicht moet worden gesteld.

Omdat het federale niveau talmt en het thema op Europees niveau wil aansnijden (hopelijk met succes), heeft de minister aangekondigd dat hij op Vlaams niveau een initiatief zou nemen.

Voor alle aanbestedingen die uitgeschreven worden door de Vlaamse overheid, zal in het lastenboek verplicht worden ingeschreven dat dodehoekapparatuur verplicht wordt voor de vrachtwagens van de aannemers.

1. Wordt er effectief een "dodehoekparagraaf" ingeschreven in de gunningsvoorwaarden bij opdrachten die door de Vlaamse overheid worden uitgeschreven ? Zo neen, waarom niet ?
2. Zijn of worden de vrachtwagens van de Vlaamse overheid (ministerie en Vlaamse openbare instellingen) eveneens uitgerust met dodehoekapparatuur ? Zo ja, hoeveel ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. De omzendbrief OW2001/1 van 10 april schrijft voor dat vanaf 1 mei 2001 het uitrusten van bedrijfswagens met gezichtsveldvergrotende systemen moet worden opgenomen in het veiligheids- en gezondheidsplan van tijdelijke en mobiele bouwplaatsen om te beantwoorden aan artikel 25, 4° van het koninklijk besluit (KB) van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen.

Conform artikel 30 van dit KB maakt het veiligheids- en gezondheidsplan deel uit van de bestekken, zodat de gezichtsveldvergrotende systemen een contractuele verplichting voor de inschrijvers zijn.

De bepalingen van voormelde omzendbrief worden sindsdien toegepast binnen de administraties van het departement Leefmilieu en In-

frastructuur die onder mijn bevoegdheid ressorteren.

2. De vrachtwagens van de Vlaamse overheid worden uitgerust met een antidodehoekspiegel of -camera.

Bij de administratie Wegen en Verkeer zijn de meeste vrachtwagens (80 %) reeds uitgerust met een antidodehoekspiegel. De resterende zullen vóór het einde van het jaar uitgerust zijn. Bij de administraties Waterwegen en Zeewezen en Ondersteunende Studies en Opdrachten zijn ook reeds een aantal vrachtwagens uitgerust met deze spiegel. Bestellingen voor de andere zijn geplaatst of zullen eerstdaags geplaatst worden.

Openbaar vervoer te water – Onderzoek

Een aantal onderzoekers van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) hebben recentelijk een haalbaarheidsstudie uitgevoerd naar personenvervoer te water in Vlaanderen en een casestudy uitgewerkt voor een "Water-Lijn" tussen Temse en Antwerpen.

De onderzoekers concluderen dat het mogelijk is om een systeem van personenvervoer te water in Vlaanderen in te voeren. Het concept wordt gezien als een verrijking van het openbaarvervoernetwerk. Een aantal potentiële trajecten werd geselecteerd, waarvan vooral de projecten rond Antwerpen als beloftevol worden omschreven (Boom, Ruppelmonde, Temse – Antwerpen ; stadsdienst in Antwerpen ; Wijnegem – Antwerpen). De onderzoekers stelden een casestudy op voor de "Water-Lijn Antwerpen". De onderzoekers suggereren om ze te laten exploiteren door de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn.

Algemeen stellen de Leuvense onderzoekers : "Om ervaring op te doen is het aangewezen om een "pilot project" in Antwerpen op te starten. Dit kan dan ook dienen om de opgestelde modellen te kalibreren. Het is echter wel noodzakelijk dat er een voldoende groot budget voorzien wordt en dat het proefproject de nodige tijd wordt gegund."

1. Acht de minister het zinvol om deze studie nader op te volgen en eventueel verder uit te (laten) werken ?
2. Staat de minister vice-president achter de conclusies en aanbevelingen zoals door de onderzoekers naar voren gebracht ?
3. Worden er initiatieven genomen om het proefproject in Antwerpen te laten starten ?
4. Gaat de minister vice-president ervan uit dat De Lijn op het gebied van openbaar vervoer te water een actieve rol moet gaan spelen ?

Wordt dit bekeken in samenhang met het uit te werken netmanagement ?

Antwoord

1. Een verder onderzoek van het vervoer te water is zeker zinvol. De nodige opdrachten voor toekomstige studies zijn trouwens vroeger reeds gegeven aan De Lijn.
2. De conclusies van de KU Leuven worden in zoverre onderschreven dat verder onderzoek van een aantal projecten (met name Temse-Antwerpen) zinvol wordt geacht.

Een aantal aspecten wordt in de studie van de KU Leuven echter onvoldoende uitgewerkt. Vooraleer er een beslissing over dergelijk project kan worden genomen, moeten deze elementen verder uitgewerkt worden.

3. Aan de Vlaamse Vervoermaatschappij werd opdracht gegeven het vervoer over de Schelde tussen Temse en Antwerpen te onderzoeken. De Lijn bestelde in december 2001 bij het studiebureau Tritel een haalbaarheidsstudie, waarbij onder andere de optimale aanlegplaatsen zullen worden onderzocht en of het vervoer te water verder moet gaan dan Temse en Antwerpen.

Zoals ook vermeld in de aanbevelingen van de studie van de KU Leuven, zal er bovendien een marktonderzoek uitgevoerd worden. Ook dient rekening te worden gehouden met de wijzigingen aan het huidige tram- en buslijnnet in het Waasland vanaf half februari 2002.

De studie zal gereed zijn in april aanstaande, waarna de gepaste besluiten kunnen worden getrokken.

4. De bevoegdheid om openbaar vervoer op waterwegen te organiseren, is aan De Lijn toegekend door artikel 3, lid 2, van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij, zoals gewijzigd door het decreet van 8 december 2000.

Het vervoer te water, dat een alternatieve vorm van openbaar vervoer kan zijn die de wegen kan ontlasten, moet in ieder geval verder onderzocht worden, en dit zowel in theorie door studies, als in de praktijk door een eventueel kortstondig proefproject.

Een dergelijk proefproject werd kortgeleden reeds gerealiseerd op het Kanaal Brussel-Schelde door de NV Zeekanaal in samenwerking met De Lijn. Het evaluatierapport hiervan zal mij eerstdaags worden voorgelegd.

Zonevrije woningen – Bosgebied

Door het decreet van 18 mei 1999 mag in bosgebied geen afwijking meer worden toegestaan van de gewestplanvoorschriften. Aan woningen gelegen in bosgebied zijn enkel onderhouds- en instandhoudingswerken toegelaten.

Sinds het "planningsdecreet" van 1996 is het subsidiariteitsprincipe ook op het vlak van ruimtelijke ordening doorgevoerd. De minister en anderen hebben daarom ook gesteld dat de problematiek van de zonevrije woningen in de eerste plaats op het niveau van de gemeenten moet worden aangepakt. Via een langetermijnvisie, uitgewerkt in een ruimtelijk structuurplan, kunnen gemeenten voor zones die geen enkel bovengemeentelijk belang hebben, nagaan hoe volgens vast te stellen criteria een zonering kan worden verbeterd of bijgestuurd.

Op 6 oktober 2000 heeft de Vlaamse regering een standpunt bepaald in verband met deze problematiek. Het standpunt van de Vlaamse regering in verband met zonevrije woningen die gelegen zijn in ruimtelijke kwetsbare gebieden (bv. bosgebied, natuurgebied, ...) werd verwoord als volgt : "In de ruimtelijk kwetsbare gebieden zijn instandhoudingswerken toegelaten, wat betekent dat bewoning in principe mogelijk blijft, tenzij andere maatregelen (bv. aankoop door de overheid) zich opdringen. In de ruimtelijke uitvoeringsplannen zullen de criteria en de afbakeningen worden opgesteld die bepalen of deze woningen kunnen bestemd worden. In bepaalde gevallen kan ook hier een herbestemming worden aangereikt".

1. Kunnen gemeenten in hun ruimtelijk structuurplan woningen of woonkorrels selecteren waarvoor de gemeente ruimere beleidsmarges uittekent dan enkel instandhoudingswerken ?
2. Wat is de inhoud van het "subsidiariteitsprincipe" op het domein van zonevrije woningen in bosgebied ?
3. Wat wordt juist bedoeld met : "In bepaalde gevallen kan ook hier een herbestemming worden aangereikt" ?
4. Welke begeleidende maatregelen, op basis van welk afwegingskader, stelt de Vlaamse overheid ter beschikking voor zonevrije woningen in

kwetsbare gebieden, onder andere in bosgebied ?

Antwoord

1. Ook bij de benadering van zonevrije woningen in bosgebied blijft het uitgangspunt uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – het behoud en de versterking van de bestaande bossen/bosgebieden – van toepassing. Toch zou uit een gebiedsgerichte benadering van de problematiek van de zonevrije woningen in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan kunnen blijken dat het ruimtelijk verantwoord is om bepaalde woningen gelegen in bosgebied, te behouden en voor deze woningen in eventueel ruimere beleidsmarges dan enkel instandhoudingswerken te voorzien.

De gemeente kan in dat geval in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan volgende twee opties formuleren.

- Deze woningen kunnen worden geselecteerd als woonkorrel wanneer een minimumaantal woningen ruimtelijk geconcentreerd voorkomt.

Zeker in bosgebied moeten de vrijliggende percelen tussen de bestaande woningen binnen een woonkorrel van bebouwing worden gevrijwaard. De ontwikkelingsperspectieven voor dergelijke woonkorrel in bosgebied kunnen dan ook enkel betrekking hebben op de bestaande woningen.

- Het bosgebied, of een gedeelte ervan, kan worden geselecteerd als een deelruimte binnen de gemeente waarbinnen bepaalde ontwikkelingsperspectieven gelden voor de bestaande woningen.
2. In het standpunt van de Vlaamse regering van 6 oktober 2000 heeft zij bijzondere aandacht gevraagd voor de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Deze ruimtelijk kwetsbare gebieden kunnen echter van Vlaams, provinciaal of gemeentelijk niveau zijn. In het geval van een ruimtelijk kwetsbaar gebied op Vlaams of provinciaal niveau, werkt het subsidiariteitsbeginsel door in de benadering van de zonevrije woningen.
- Alhoewel er hierover door de Vlaamse regering nog geen standpunt werd ingenomen, kunnen de Grote Eenheden Natuur (GEN) en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling

(GENO) met grote waarschijnlijkheid binnen de natuurlijke structuur worden beschouwd als kwetsbare deelgebieden op Vlaams niveau.

In afwachting van de afbakening van GEN's en GENO's, lijkt in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een zeer voorzichtige houding ten aanzien van zonevreemde woningen in natuurgebied, reservaatgebied of bosgebied aangewezen. Uit het standpunt van de Vlaamse regering blijkt immers, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmerkt, dat instandhoudingswerken zijn toegelaten. Bewoning blijft in principe mogelijk. Het is niet uitgesloten dat het Vlaams Gewest bij de latere afbakening van GEN's en GENO's zelf ontwikkelingsperspectieven met betrekking tot de aanwezige woningen zal formuleren. Deze kunnen ruimer zijn dan instandhoudingswerken. Het Vlaams Gewest kan er echter ook voor opteren om dergelijke woningen na aankoop te verwijderen of een andere functie te geven.

In afwachting van de afbakening van GEN's en GENO's lijkt het dan ook in ieder geval aangewezen dat, wanneer de gemeente in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan ten aanzien van zonevreemde woningen in deze gebieden ontwikkelingsmogelijkheden voorstelt die ruimer zijn dan instandhoudingswerken, dit bijzonder moet worden gemotiveerd.

- De kwetsbare deelgebieden op Vlaams niveau kunnen worden aangevuld met kwetsbare deelgebieden op provinciaal niveau.

Naast kleinere natuurelementen binnen natuurverbindingsgebieden, kan het hier ook landbouwgebieden betreffen waar de uitbreiding van zonevreemde woningen het landbouwkundig functioneren en/of de landschappelijke kwaliteit grondig zou kunnen verstoren. Mogelijke voorbeelden zijn open landbouwkouters, alluviale meersengebieden. Ook overstromingsgebieden van kleinere rivieren en beken zouden dus tot de kwetsbare deelgebieden kunnen behoren.

Ook in deze gebieden lijkt een voorzichtige benadering en/of uitgebreide motivering door de gemeente aangewezen.

3. De twee opties vermeld in het antwoord op de eerste vraag kunnen in een gemeentelijk ruim-

telijk uitvoeringsplan, ter uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, als volgt worden vertaald :

- de woonkorrel wordt afgebakend – dit is een herbestemming als woonkorrel – en er worden stedenbouwkundige voorschriften ten aanzien van de bestaande woningen geformuleerd ;
- de deelruimte wordt afgebakend – dit houdt bijvoorbeeld een herbestemming in van "bosgebied" naar "bosgebied met woningen" – en in de stedenbouwkundige voorschriften worden onder meer de ontwikkelingsmogelijkheden voor de bestaande woningen geformuleerd.

4. Wanneer op Vlaams, provinciaal of gemeentelijk niveau wordt geoordeeld dat het behoud van zonevreemde woningen in kwetsbare gebieden ruimtelijk niet langer gewenst is, dan zal deze overheid ook moeten aangeven welke begeleidende maatregelen zullen worden getroffen.

Het bijvoeglijk naamwoord "begeleidend" geeft aan dat het hier geen maatregelen op het vlak van planning betreft, maar dat de eigenaars van de woningen door aankoop of onteigening door de overheid, of door een recht van voorkoop ten voordele van de overheid, op een passende wijze zullen worden vergoed voor het verlies van hun woning.

De maatregel hoeft niet per se door ruimtelijke ordening te worden uitgevoerd ; ook vanuit bosbouw, natuurbehoud of landschapszorg kunnen hiertoe initiatieven worden genomen. Uitgangspunt op het moment dat er wordt geoordeeld dat woningen niet behouden kunnen blijven, zal zijn dat op dat moment ook bekend is welke overheid binnen welk beleidsdomein hiervoor de nodige acties en middelen zal inzetten.

Centenblaadje – Uitgave

Sinds 1992 wordt door de Vlaamse overheid elk jaar een Centenblaadje uitgegeven. Op een bevattelijke en overzichtelijke wijze werd aan de geïnteresseerde uitgelegd wat eigenlijk een Vlaamse begroting is, en vooral waar de centen vandaan komen en waar ze naartoe gaan. Op deze manier draagt het Centenblaadje elk jaar weer bij tot het dichten van de kloof tussen de burger en de (begrotings)politiek.

Het succes blijkt vast en zeker ook uit de oplage : tot 15.000 Centenblaadjes gingen er naar de Vlaamingen.

Vanaf 1997 kreeg het blaadje er een (virtueel) broertje bij : het Vlaams Centenschijfje. Hiermee kon men in de huid kruipen van de begrotingsminister, en zodoende zelf beslissingen nemen en kijken wat het (negatieve of positieve) effect ervan was.

Zowel het Centenblaadje als het Centenschijfje werden dus een groot succes, niet het minst omdat vele leerlingen het in de klas gebruikten als lesmateriaal.

Ik ga er dan ook van uit dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting dit initiatief zal voortzetten.

Worden het Centenblaadje en -schijfje opnieuw uitgegeven en zo ja, wanneer en met welke oplage ?

Antwoord

In het kader van het voortzetten van de informatiecampagne rond financiën en begroting wordt momenteel onderzocht welke "technologische" mogelijkheden er zijn voor de Vlaamse regering om een keuze te maken voor het al dan niet voortzetten van de verspreiding van een Centenblaadje en/of Centenschijfje, dan wel voor alternatieven.

Deze nieuwe informatiecampagne zal in elk geval passen in de tweede beleidsdoelstelling die onlangs werd verwoord in de beleidsnota Financiën en Begroting, namelijk *het verhogen bij de burger van de graad van aanvaarding van het fiscale beleid*.

Fiscale maatregelen kunnen maar effect sorteren wanneer ze door de belastingplichtige worden geaccepteerd en ze hem niet aanzetten tot een ontduikings- of ontwijkingsgedrag. Dit laatste zou immers meebrengen dat de opbrengsten dalen, waardoor de realisatie van belangrijke beleidsopties in het gedrang kan worden gebracht.

De graad van aanvaarding van belastingen wordt door verschillende factoren bepaald.

Daarbij staat het aantonen van de *zinvolheid* van de belastingen, of beter gezegd het duidelijk maken aan de burger van de zinvolheid (zonder dat men aan elke belasting op zich een bepaalde bestemming gaat koppelen, wat te ver zou gaan) centraal. De burger mag niet de indruk krijgen dat hij simpelweg aan "de staat", "de overheid" of aan "de politiek" betaalt, maar dat hij bijdraagt tot de realisatie van acties waarvan hijzelf onmiddellijk nut ervaart : onderwijs, cultuur, gezondheidszorg, welzijnsvoorzieningen, rustoorden, huisvesting, wegen en waterwegen, openbaar vervoer, steun aan de economie, werkgelegenheidsimpulsen, enzovoort. Het is dus belangrijk dat de burger via communicatiecampagnes wordt geïnformeerd over de aanwending van zijn belastinggeld en over het maatschappelijk nut hiervan.

In het kader hiervan wordt, als opvolger voor het waardevolle Centenblaadje, momenteel gedacht aan de uitgave van een "zakboekje", waarin grotendeels de informatie uit het Centenblaadje zal worden overgenomen, weliswaar geactualiseerd en met aandacht voor de belangrijkste economische en financiële kengetallen in Vlaanderen. Dit zakboekje zou een interactieve aanvulling kunnen krijgen via het Internet, waar deze informatie op een meer uitgebreide en up-to-date manier, met verschillende zoek- en rapporteringsmogelijkheden, beschikbaar zou kunnen worden gesteld, gekoppeld aan interessante verwijzingen naar andere relevante Internetadressen.

Nu het Internet in deze maatschappij steeds belangrijker wordt, wordt momenteel in de aanzet van een opvolger voor het Centenschijfje, waarmee men een speler spelenderwijs interactief en fictief kennis laat maken met de bevoegdheden en beslissingsproblematiek van de minister van Financiën en Begroting, onderzocht welke de mogelijkheden en de toegevoegde waarde van het Internet zouden kunnen zijn.

Rekening houdende met de timing en de beschikbare Internetbandbreedte voor de doorsnee gebruiker, dient er te worden geanalyseerd in hoever-

re het "nieuwe Centenschijfje 2001" via het Internet zou kunnen worden gespeeld.

De implementatie zal worden voorafgaan door een onderzoek bij de gebruikers van het huidige Centenschijfje en zal resulteren in een nieuw "interactief" spel in de loop van het jaar 2001.

In concreto zal er in de loop van de komende maanden een "zakboekje" worden uitgegeven in een oplage die in de lijn ligt van wat in het verleden werd verdeeld.

Een digitale versie komt er, na een diepgaand onderzoek, vanaf de begroting 2001.

Opvang mentaal gehandicapten – Wachtlijst

In het verleden zijn veel personen met een mentale handicap in een psychiatrische voorziening terechtgekomen. Bij het bepalen van de urgentiecodes voor personen met een handicap op de wachtlijst kunnen zij onmogelijk urgentiegraad 1 krijgen, aangezien ze verblijven in een psychiatrische voorziening.

Toch zouden veel van deze mensen in een andere voorziening opgenomen moeten worden. Het gaat dan om die personen met een handicap die verblijven in de psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT) met een uitdovend karakter.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?
2. Waarom kunnen deze personen niet urgentiecode 1 krijgen op de wachtlijst ?
3. Hoeveel personen met een mentale handicap zijn geregistreerd op de wachtlijst die momenteel in een psychiatrische voorziening verblijven ?
4. Heeft de minister over dit probleem reeds overleg gepleegd met haar federale collega bevoegd voor de psychiatrische verzorgingstehuizen ?
5. Hoe pakt de minister dit probleem aan ?

Antwoord

1. Ik ben op de hoogte van het feit dat er nog een aantal personen met een handicap verblijven in psychiatrische voorzieningen. Dit is een historisch gegeven : de uitbouw van de volwassenenzorg binnen de gehandicaptensector is eigenlijk een opvolging geweest van de uitstroom uit de minderjarigenzorg, en is vooral gesitueerd vanaf de jaren tachtig. Voorheen werd er dikwijls geen onderscheid gemaakt in opvang voor psychiatrische patiënten en personen met een mentale handicap.

Volgens gegevens verstrekt door de administratie Gezondheidszorg waren er in 1999 1.052 uitdovende PVT-bedden, die vermoedelijk voor het grootste deel waren ingenomen door personen met een handicap. De meeste van hen verblijven reeds jaren in de psychiatrische voorzie-

ning. Het aantal zal ondertussen wel reeds gedaald zijn door verdere doorstroming en overlijdens.

2. Het is onjuist te stellen dat deze personen hoe dan ook geen urgentiecode 1 kunnen krijgen op de wachtlijst.

Urgentiecode 1 betekent dat er onmiddellijk een opvang nodig is. Globaal genomen kan worden gesteld dat betrokkenen inderdaad urgentiecode 1 kunnen krijgen, indien er nood is aan een onmiddellijke overstap van de psychiatrie naar een voorziening voor gehandicapten. Aangezien een groot aantal van hen al jaren in de desbetreffende voorziening verblijven (soms reeds 20 tot 30 jaar), is het moeilijk om hen te beschouwen als personen die geen opvang hebben en onmiddellijk een aanbod moeten krijgen vanuit de gehandicaptensector. Het feit dat het gaat om verzorgingstehuizen met een uitdovend karakter is op zich geen probleem, aangezien deze plaatsen precies pas wegvallen als de betrokkenen ofwel overlijden, ofwel de betrokken verzorgingstehuizen verlaten.

3. Op dit moment zijn er 184 personen met code 706 (PVT of verblijvend in een psychiatrisch verzorgingstehuis) aangemeld op de wachtlijst. Daarvan hebben er 172 een actieve vraag, naar gelang hun urgentiecode verdeeld als volgt :

urgentiecode 1 : 63,
urgentiecode 2 : 43,
urgentiecode 3 : 58,
urgentiecode 4 : 8.

De urgentiecodes zijn een inschatting vanuit de voorzieningen. Terwijl er bij andere vragen op de wachtlijst meestal een dringende vraag gesteld wordt vanuit gebruikers, eventueel via of ondersteund door doorverwijzers, is het niet duidelijk in hoeverre dit bij deze doelgroep in alle gevallen teruggekoppeld is naar de gebruikers.

4. Recentelijk werd er geen overleg gepleegd met de federale collega.

In het verleden was er een politiek akkoord om in de psychiatrische verzorgingstehuizen in extra personeel te voorzien voor de doelgroep mentaal gehandicapten, dit precies om te vermijden dat deze personen op oudere leeftijd nog zouden moeten verhuizen. Ter zelfdertijd kregen deze bedden een uitdovend karakter,

aangezien het niet gaat om de eigenlijke doelgroep van psychiatrie.

Totnogtoe waren er geen redenen om dit akkoord in vraag te stellen.

5. Op dit moment is het aantal dringend wachtenden nog zeer groot, en zou er eigenlijk voorrang moeten worden gegeven aan de wachtenden zonder enige vorm van opvang.

Hierbij wil ik eraan herinneren dat één van de redenen om psychiatrische verzorgingstehuizen op te richten, juist besloten lag in de bekommernis om personen die reeds jaren binnen deze settings verblijven, niet meer te moeten dwingen tot een verhuis. In de toekomst kunnen deze personen in principe wel vragen naar opvang binnen de gehandicaptensector, maar zal er getoetst worden in hoeverre er geen andere dringender vragen meer voorliggen, en of de vraag werkelijk gesteld wordt vanuit de betrokken individuen of hun wettelijke vertegenwoordigers.

Gelet op het feit dat er binnen de psychiatrische verzorgingstehuizen daadwerkelijk maatregelen werden genomen om voor deze doelgroep in een adequate opvang te voorzien, zie ik geen redenen om dit overhevelingsproces te versnellen.

Plenaire vergadering Vergadering van 19/02/2003

Actuele vraag van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de achterstallige subsidies van de Nationale Loterij voor de welzijnssector

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Demeester tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de achterstallige subsidies van de Nationale Loterij voor de welzijnssector.

Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, het is u allen bekend dat vele instellingen voor personen met een handicap, maar ook veel organisaties uit de culturele sector en gezondheidssector kampen met een immens groot probleem.

Zoals het past en naar het voorbeeld van de gebruiken in het Europees Parlement, zeg ik op voorhand dat ik een belang heb bij deze zaak, want ik ben afgevaardigd bestuurder van een voorziening voor ongeveer honderd personen met een handicap. Veel collega's uit dit halfroond hebben hetzelfde belang omdat ze ook bestuurder zijn in een van de vele voorzieningen voor personen met een handicap.

De Nationale Loterij heeft zich geëngageerd om voor 1999, 2000 en 2001 bijkomende subsidies te geven aan alle investeringsdossiers en een bijkomende functioneringssubsidie te betalen aan 250 Vlaamse instellingen. Vanuit mijn eigen ervaring kan ik getuigen welke grote problemen dit met zich mee kan brengen. Als een voorziening bijvoorbeeld een investering doet van 170 miljoen frank, dan wordt 90 miljoen frank subsidie gegeven van de Vlaamse Gemeenschap. Daarboven komt er nog eens 20 percent van de Nationale Loterij en 10 percent van de provincie. De rest, of ongeveer 50 miljoen frank, wordt door de voorziening zelf geïnvesteerd. Als puntje bij paaltje komt, komt de Nationale Loterij echter niet over de brug. Dit is een bijzonder bittere pil voor veel voorzieningen.

Ik heb het voorbije jaar verschillende brieven met smeekebeden gestuurd naar minister Daems. Ik heb voettochten naar zijn kabinet ondernomen om op de een of andere manier centen te krijgen. Ik heb dan een hele lieve brief teruggekregen met 'Beste Wivina, het komt allemaal wel in orde'. Intussen zitten we nog altijd met een enorm probleem. Mevrouw de minister, ik ben ervan overtuigd dat u niet wilt dat de instellingen op die centen moeten wachten en dat u een oplossing wilt zoeken. Ik heb vernomen dat er een nieuwe raad van bestuur is, maar ik heb mijn twijfels. Er wordt al 2 jaar naar een oplossing gezocht. Mevrouw de minister, kunt u een onmiddellijke oplossing aanbieden voor de achterstallen?

Ik wil u zelfs een suggestie doen. Er is het Vlaams Fonds voor de Lastendelging. Daaruit kunt u putten om de investeringen te doen. Als u daarenboven middelen uit het FFEU haalt, kunt u al deze instellingen de vele miljoenen betalen. Ik breng u deze oplossing aan en ik zou u graag horen zeggen dat u ermee akkoord kunt gaan. Hoe u dat oplost met de Nationale Loterij, moet u zelf maar bediscussiëren. Ik vraag u om op dit ogenblik een oplossing aan te reiken aan de vele instellingen en de duizenden personen met een handicap. Ik verzeker u dat het water hen tot aan de lippen staat. Een aantal dingen kan niet meer worden gerealiseerd. We hebben met z'n allen nood aan middelen.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik neem het mevrouw Demeester helemaal niet kwalijk dat ze mij deze vraag stelt, wel integendeel. Het illustreert haar engagement voor een sector die mij ook na aan het hart ligt.

Mevrouw Demeester, in het recentste rapport dat ik van de Nationale Loterij heb gekregen, wordt gewag gemaakt van een bedrag van 13,2 miljoen euro dat moet worden gevonden om alle engagementen van 1999 tot 2001 ten overstaan van de gehandicaptensector in te lossen. Het grootste deel slaat niet op de infrastructuur- maar wel op de werkingsmiddelen.

Net als bij u, ligt het probleem me zwaar op de maag. Zo'n zaken kunnen niet door de beugel. Als iets wordt beloofd, en de sector op basis daarvan beslissingen heeft getroffen, dan moeten die engagementen ook worden nagekomen. Dat geldt voor harde sectoren en zeker ook voor de zachte sectoren.

In september 2002 heb ik zelf het initiatief genomen om contact op te nemen met minister Daems. We hebben veelvuldige gesprekken gevoerd met vertegenwoordigers van de Nationale Loterij. Dit heeft geleid tot een akkoord, dat op 13 december 2002 door de Vlaamse regering werd bevestigd. Er werd overeengekomen dat de Nationale Loterij een lening zou aangaan met een looptijd van 20 jaar om de achterstallen terug te betalen. De terugbetaling van die lening zou voor de helft gebeuren door de Nationale Loterij en voor de helft door de Vlaamse regering.

Dat wil niet zeggen dat de regering schuld bekendt. Er wordt al eens gezegd dat het probleem de schuld is van de Vlaamse overheid. Dat is niet zo. We willen enkel het signaal geven dat we het probleem willen oplossen en dat we het niet eindeloos willen laten aanslepen. Minister Daems is er ei zo na zeker van dat de raad van bestuur op de vergadering van volgende week zich akkoord zal verklaren met deze oplossing.

Mevrouw Demeester, als u volgende week woensdag die vraag opnieuw stelt, hoop ik dat ik u de oplossing kan voorstellen. Mocht dit niet het geval zijn, dan zal ik andere maatregelen overwegen, zonder daarmee schuld te bekennen. Een goed beheerder - in casu de raad van bestuur van de Nationale Loterij - had geen toezeggingen mogen doen waarvoor geen middelen ter beschikking stonden.

Ik heb echter goede hoop dat de raad van bestuur het voorstel van minister Daems, dat door de Vlaamse regering wordt gesteund, zal volgen.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mevrouw de minister, de raad van bestuur komt binnenkort samen. Er werden engagementen aangegaan. Die moeten worden gehonoreerd, op welke manier dan ook.

Aangezien de regering toch de helft van het bedrag van de lening moet terugbetalen, kan ze toch onmiddellijk beslissen om het bedrag, dat in het Vlaams Fonds voor Lastendelging beschikbaar is, reeds aan te wenden. Ik heb me terdege geïnformeerd over de werking van het fonds. Ook de voorzitter van het Vlaams Parlement heeft er al gebruik van gemaakt om problemen uit het verleden mee op te lossen. De middelen van dat fonds kunnen binnen de week worden vrijgemaakt.

Mevrouw de minister, u zou alle instellingen die op die gelden wachten enorm kunnen helpen. Het gaat niet om een bedrag voor 1 of 2 maanden. Dikwijls wachten de instellingen al 3 jaar. Ik ben zelf afgevaardigd bestuurder van een instelling. We hebben nog 6 miljoen frank te goed. Dat is enorm veel geld om te kunnen functioneren.

Mevrouw de minister, indien de Nationale Loterij de lening niet binnen de 3 of 4 dagen bekomt, stel ik voor dat de Vlaamse regering de instellingen helpt via een voorschot.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw Demeester, we moeten eerst afwachten wat de raad van bestuur zegt. Ik denk dat een gedeelde verantwoordelijkheid de beste oplossing is. Indien de raad van bestuur mij daarin niet volgt, zal ik aan uw suggestie denken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie Vergadering van 14/06/2001

Vraag om uitleg van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het al dan niet plaatsen van verkeerslichten op oversteekplaatsen aan scholen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeester tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het al dan niet plaatsen van verkeerslichten op oversteekplaatsen aan scholen.

- Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, voorzitter, neemt zelf het woord als vraagsteller.

Mijnheer de minister, ik wil vertrekken van een concrete situatie in Sint-Antonius in Zoersel. Daar is vele jaren geleden een verkeerslicht geplaatst aan een oversteekplaats voor een school omwille van de veiligheid voor de kinderen. De Vlaamse wegenadministratie heeft nu plots beslist om die verkeerslichten op de N12 voor de lagere school weg te halen. Begin 1999 werd in overleg tussen de gemeente en de wegenadministratie beslist om het gebruik van deze lichten te evalueren. Dit is volgens het gemeentebestuur nooit gebeurd. Onlangs kreeg het gemeentebestuur toch het bericht dat de verkeerslichten moeten verdwijnen. Het spreekt vanzelf dat noch het gemeentebestuur noch de betrokken lagere school hier verheugd over zijn.

De gemeente Zoersel heeft nog geen mobiliteitsconvenant, maar dit is in de maak. Ze heeft bijgevolg nog geen gebruik kunnen maken van module 10 om specifieke veiligheidsmaatregelen te treffen. Daarom wil ik de volgende vragen stellen. Is het logisch dat de wegenadministratie dergelijke beslissingen neemt zonder overleg? Op welke manier treedt de wegenadministratie met de gemeenten in overleg over het beheer van gewestwegen? Gebeurt dit gestructureerd? Als de lichten worden weggehaald, zal er terecht enorm protest komen van de ouders. We moeten streven naar een goed partnerschap tussen de gemeenten en de Vlaamse overheid.

Is hier een vergissing gebeurd? Bent u niet van oordeel dat verkeerslichten aan oversteekplaatsen voor scholieren prioritair zijn? Het probleem hier is dat twee verkeerslichten te dicht bij elkaar staan, en dat is voor het doorgaand verkeer niet eenvoudig. Ik vind de veiligheid van kinderen echter het allerbelangrijkst.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ik wil me aansluiten bij de vragen van mevrouw Demeester. Minister Durant heeft een nieuw KB klaar rond schoolomgevingen. Dat biedt de mogelijkheid om schoolomgevingen in te richten als een 30 kilometer/uur-zone. Ziet u dat zitten? Kan daar voor gewestwegen positief worden op ingespeeld?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mevrouw de voorzitter, dames en heren, er vindt regelmatig structureel overleg plaats tussen het Vlaams Gewest en de lokale overheden, onder meer in het kader van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid en de Provinciale Auditcommissie. De plaatsing van verkeerslichten wordt behandeld in de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid waarin het Vlaams Gewest, De Lijn, de federale politie en het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid zitting hebben.

Het dossier van de verkeerslichten ter hoogte van de school Sint-Antonius in Zoersel werd herhaaldelijk binnen deze commissie besproken. De gemeente heeft haar zienswijze ruimschoots aan bod kunnen laten komen. Onder de aanwezige leden van de betrokken commissie kon echter geen consensus worden bereikt, zodat het dossier voor verdere bespreking overgemaakt zal worden aan de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen. Uw stelling dat er beslist werd om de verkeerslichten te verwijderen, is dan ook voorbarig. Op basis van het hoger vermelde blijkt duidelijk dat er wel degelijk overleg plaatsvindt tussen alle betrokken partijen, vooraleer er een beslissing op het terrein wordt uitgevoerd.

Oversteekplaatsen voor scholieren moeten inderdaad zo veilig mogelijk worden gemaakt. De hiertoe aangewende middelen kunnen echter zeer verscheiden zijn. Zo kunnen voor het verhogen van de verkeersveiligheid gemarkeerde oversteken worden aangebracht, zoals zebrapaden. Er kunnen ook infrastructurele maatregelen worden genomen, zoals het aanbrengen van plateaus of middenbermen. Er kunnen bi-flashes worden geïnstalleerd of er kan worden voorzien in een punctuele verlichting ter hoogte van de voetgangersoversteekplaats. Een andere mogelijkheid is het installeren van driekleurige verkeerslichten. Welk middel de voorkeur geniet, hangt onder andere af van plaatselijke omstandigheden, zoals de verkeersintensiteit, de aard van de weg en de specifieke vormgeving. Het plaatsen van driekleurige verkeerslichten is dus een van de mogelijkheden om oversteekplaatsen veiliger te maken.

Enerzijds moeten we er goed voor opletten dat we niet te snel een verkeerslicht of zebrapad verwijderen. Anderzijds moeten we erover waken dat er geen inflatie ontstaat van infrastructuur. Op die manier ontstaat er een subjectief gevoel van veiligheid dat tot nieuwe problemen leidt.

Wat de vraag van de heer Malcorps betreft, kan ik melden dat mijn administratie de opdracht heeft om dat op te volgen. We willen een aantal initiatieven ontwikkelen, maar dat is niet gemakkelijk. Het KB biedt wel een aantal voordelen. We moeten dit dossier per dossier bekijken. In elk geval heeft veiligheid absolute voorrang. We moeten dan wel progressief durven denken om creatieve oplossingen te zoeken.

De voorzitter : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb een brief gezien met een mededeling dat de verkeerslichten zouden worden weggehaald. Ik ben blij dat dit nog geen definitieve beslissing is en dat er nog ruimte is voor overleg. Ik vind het fundamenteel dat u stelt dat veiligheid absolute voorrang heeft. Men moet inderdaad naar creatieve oplossingen durven zoeken.

Het incident is gesloten.

Administratie – Reorganisatie

Zoals wij allen (moeten) weten, voert de huidige regering een actief communicatiebeleid. Een instrument hiervoor, dat sinds enkele jaren wordt gebruikt, zijn de persmededelingen na de wekelijkse ministerraad, die per e-mail worden verzonden naar iedereen die zich hiervoor heeft ingeschreven.

Eerder dit jaar werd vanuit een Leuvens café uitvoerig bericht over de reorganisatie van de Vlaamse administratie. In de persmededeling na de ministerraad van 23 juni jongstleden lees ik dat de samenstelling wordt goedgekeurd van de projectgroep en de begeleidingsgroep voor de reorganisatie.

En dan : "Met het oog op de verdere uitwerking keurt zij ook principieel enkele principes i.v.m. de interne of externe verzelfstandiging van agent-schappen, de mandaten en de communicatielijnen tussen ministers en ambtenarij goed. "

Ik begrijp dat deze omschrijving past in het actief communicatiebeleid van de regering, althans de cryptische versie ervan ... De minister begrijpt dat ik mij uitgenodigd voel – wellicht samen met anderen – om te vragen welke principes principieel zijn goedgekeurd.

1. Welke principes hanteert de Vlaamse regering inzake interne of externe verzelfstandiging van agentschappen, de mandaten en de communicatielijnen tussen ministers en ambtenarij ?
2. Wie maakt deel uit van de projectgroep en de begeleidingsgroep ?
3. Op welke basis zijn deze personen geselecteerd ?
4. Wat is de relatie tussen de bijzondere commissarissen, de projectgroep en de begeleidingsgroep ?

Antwoord

Op 23 juni 2000 nam de Vlaamse regering enkele beslissingen over beter bestuurlijk beleid, die een antwoord geven op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1. De principes inzake verzelfstandiging, mandaten, communicatielijnen zijn de volgende.

Basisprincipe voor de beleidsuitvoering is dat die intern wordt **verzelfstandigd**. Mogelijke activiteiten voor intern verzelfstandigde agent-schappen zijn :

- investeren en onderhoud ;
- programmatie, beheer en exploitatie ;
- vergunningen en erkenningen ;
- subsidiëring, toekenning van werkingsmiddelen, enzovoort ;
- inspectie ;
- inning van belastingen of heffingen ;
- sensibilisering en informatieverstrekking.

In dit kader zal met het subsidiariteitsprincipe rekening moeten worden gehouden.

Enkel indien er duidelijk functionele redenen bestaan om extern te verzelfstandigen en er toegevoegde waarde door wordt gegenereerd, kan worden overgegaan tot externe verzelfstandiging. Een aantal criteria om extern te verzelfstandigen, zijn :

- de mate waarin bij de uitvoering van een overheidstaak de directe en formele betrokkenheid van maatschappelijke actoren tot een toegevoegde waarde kan leiden bij de concrete beleidsuitvoering ;
- de mate waarin bepaalde maatschappelijke actoren financieel betrokken zijn bij en participeren aan de financiering van de beleidsuitvoering ;
- de mate waarin andere bestuurslagen direct betrokken en zelfs deels verantwoordelijk zijn voor de beleidsuitvoering van de Vlaamse regering ;
- genereren van belangrijke financiële voordelen (bv. recuperatie van BTW) ;
- indien de overheid zich op de markt begeeft (dan dient in principe onder hetzelfde statuut te worden gewerkt als de private onder-

nemingen om enerzijds "met gelijke wapens te kunnen strijden" en anderzijds het verwijt van de private sector te vermijden dat een eigen "sui generis"-statuut leidt tot concurrentievervalsing) ;

- de wenselijkheid van een onafhankelijk oordeel op grond van specifieke deskundigheid.

Alle leidinggevende functies (beleidsdomeinen, beleidsveld, IBOA, EVOA) worden uitgeoefend door **mandaathouders**, die met hun naasthoger niveau periodiek een managementscontract afsluiten.

De cascade verloopt naargelang het scenario als volgt :

- scenario 1 : minister -> A4/kabinetschef -> A3 -> beleidskern/intern verzelfstandigd agentschap ;
- scenario 2 : minister -> A4 (kerndepartement) enerzijds ; minister -> intern verzelfstandigde agentschappen A3 anderzijds ;
- minister (bijgestaan door het kerndepartement) -> extern verzelfstandigd agentschap.

Naast de klassieke **communicatielijnen** (nota, mail, ad hoc vergaderingen, enz.) worden twee

bijkomende directe communicatielijnen gecreëerd :

- de beleidsraad, bestaande uit : de minister en zijn kabinetschef ; de (SG's en de) DG's (*secretaris-generaal en directeurs-generaal - red.*) ; waar nuttig en nodig : de leidend ambtenaren van de extern verzelfstandigde organisaties ; de voorzitter van de strategische adviesraad (die bestaat uit externen bekend met of werkzaam in het betrokken beleidsdomein) ;
- de rechtstreekse communicatie tussen minister en de ambtenaar die hij/zij op dat ogenblik functioneel nodig heeft (met de nodige zorg voor interne informatie en terugkoppeling).

De minister wordt bijgestaan door een aantal raadgevers, gelieerd aan de beleidsvelden, die hem/haar adviseren over de politieke afweging van alternatieven die door de administratie worden voorgelegd.

2. De commissarissen worden voor de uitvoering van hun opdrachten bijgestaan door een **projectgroep** die, onder hun leiding, de nodige voorstellen uitwerkt op conceptueel vlak enerzijds en op het vlak van consolidatie en kwaliteitsbewaking anderzijds.

Projectleden

Naam en functie	Opdracht
Jean-Marie Agten, afdelingshoofd AIB	de reorganisatie van het Vlaamse overheidsapparaat in kerndepartementen en verzelfstandigde entiteiten
Martin Ruebens, afdelingshoofd AAD	<ul style="list-style-type: none"> – de interrelaties tussen het politieke niveau enerzijds, en de kerndepartementen en de verzelfstandigde entiteiten, anderzijds – de Vlaamse overheid in relatie tot andere overheden, de samenleving, de burger ;
Martine Van Sande afdelingshoofd Statutaire Aangelegenheden	resultaatgericht en gemotiveerd personeel HRM-beleid (parttime regelgevend en parttime instrumenteel)
Marleen Roggeman, opdrachthouder HRM afdeling HRM	
Filip Delos, staf coördinatie AZF	strategisch management en middelenmanagement – binnen de beleids- en beheerscyclus het afstemmen van beleid en beheer op mekaar rekening houdende met de maatschappelijke omgeving
Gaëtan Cauwberghs, coördinator SCC	bouwstenen voor de blauwdruk

(N.v.d.r. : AIB : afdeling Interdepartementale Beleidsondersteuning ; AAD : afdeling Algemene Administratieve Diensten ; HRM : Human Resources Management ; AZF : departement Algemene Zaken en Financiën ; SCC : Staf Centrale Coördinatie)

De begeleidingscommissie volgt de werkzaamheden van de projectgroep op en stuurt ze, waar nodig, bij. Ze treedt op als advies- en reflectieforum en brengt specifieke deskundigheid en/of ervaring in. De begeleidingscommissie is als volgt samengesteld.

Bijzondere commissarissen :

- de heer Eric Stroobants, secretaris-generaal van het departement Coördinatie ;
- de heer Leo Victor, secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën.

Ministeriële vertegenwoordigers :

- de heer Dirk Vanderpoorten, vertegenwoordiger van de minister-president van de Vlaamse regering ;

- de heer Geert Mareels, vertegenwoordiger van de minister vice-president van de Vlaamse regering ;
- de heer Aviel Verbruggen, vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw ;
- de heer Johan De Graeve, vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vertegenwoordiging uit de academische wereld, gespecialiseerd in overheidsmanagement :

- de heer Geert Bouckaert, KU Leuven – Instituut voor de Overheid ;
- mevrouw Kaat Leus, VUB, Vakgroep Staats- en Bestuursrecht ;

- mevrouw Lutgart Van den Berghe, UG en Vlerick Leuven Gent Management School.

(KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven ; VUB : Vrije Universiteit Brussel ; UG : Universiteit Gent – red.)

Externe deskundigen ervaren in overheidsmanagement :

- de heer Luc Chalmet, KPMG ;
- de heer Frans De Braekeleer, Deloitte & Touche ;
- de heer Hans Debruyne, Pricewaterhouse Coopers ;
- de heer Guido Gijsemans, bedrijfsadviseur ;
- de heer Etienne Rummens, consultant, RMC ;
- de heer Rudy Vansevenant, Hay Management Consultants.

Vertegenwoordigers van het Rekenhof :

- de heer Marc De Wolf, eerste auditeur-directeur ;
- de heer Roger Stie, eerste auditeur-directeur.

Vertegenwoordigers van de Inspectie van Financiën :

- de heer Jaak De Wachter, inspecteur-generaal van Financiën ;
- de heer Jan Vermander, inspecteur-generaal van Financiën.

3. Deze personen zijn geselecteerd vanwege hun deskundigheid.
4. De bijzondere commissarissen geven rechtstreeks opdrachten aan de projectgroepen.

Deze werken de hun toegewezen thema's uit, waarna ze aan de begeleidingscommissie worden voorgelegd.

De begeleidingscommissie verstrekt vervolgens advies aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 93
van 8 februari 2001
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

OCMW-voorzitter – Compenserende vergoeding

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelij-
ke Kansen
Vraag nr. 93
van 8 februari 2001
van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer
Blz. 1413

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt
door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van
Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Verkeerstellingen – Betrouwbaarheid

Begin augustus werden door de Vlaamse overheid (administratie Wegen en Verkeer) de cijfers bekendgemaakt van de verkeersdrukke over de eerste zes maanden van het jaar. Het bleek dat tijdens de eerste zes maanden de verkeersdrukke met 0,85 % afnam. Vooral op de autosnelwegen zouden minder kilometers zijn afgelegd. Dit staat in schril contrast met de sterke toename van de drukke tijdens de voorbije jaren.

Uit de cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) blijkt echter dat in het jaar 2000 meer voertuigen dan ooit zijn ingeschreven (2000 : 626.344 ; 1999 : 604.823 ; 1998 : 549.172). Het totale voertuigenpark is nog nooit zo groot geweest (2000 : 5.735.034 ; 1999 : 5.596.309 ; 1998 : 5.454.056).

1. Hoe schat de minister de betrouwbaarheid in van de resultaten van de tellingen uitgevoerd door de Vlaamse overheid (administratie Wegen en Verkeer) ?
2. Hoe verklaart hij het resultaat, gegeven het hoge aantal inschrijvingen van nieuwe voertuigen en het totale voertuigenpark in de periode voorafgaand aan de tellingen ?

Is het realistisch te veronderstellen dat er minder met de wagen wordt gereden, alhoewel er meer wagens zijn ?

3. Wat is de evolutie van het aantal file-uren in Vlaanderen ?

Antwoord

De verkeerstellingen worden uitgevoerd door enerzijds de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO) en anderzijds de administratie Wegen en Verkeer (AWV). Hierbij zorgt AOSO voor de installatie en goede werking van de detectiesystemen (elektromagnetische lussen of camera's) en de transmissie van de gegevens naar de centrale computer in het Vlaams Verkeerscentrum. AWV zorgt voor de verwerking en rapportering van de gegevens.

Het rapport betreffende de evolutiecoëfficiënten van het verkeer op autosnelwegen en gewestwegen

wordt reeds jaren op dezelfde manier opgesteld : van elk telpunt wordt, over de te vergelijken periode, het gemiddeld verkeer per dag van 6 uur tot 22 uur opgenomen. In dit gemiddelde zijn zowel werkdagen, zaterdag als zondag opgenomen. Dit gemiddelde wordt dan vermenigvuldigd met de afstand waarover de telling representatief is. Voor autosnelwegen bijvoorbeeld is dit de afstand tussen de centrale punten van de voor- en achterliggende verkeerswisselaars ten opzichte van het telpunt.

Op die manier wordt per telpost het aantal afgelegde voertuigkilometers verkregen. Deze voertuigkilometers worden vervolgens samengesteld, zowel per autosnelweg als per provincie, en met elkaar vergeleken. De telposten die in de vergelijking worden opgenomen, zijn die welke in de te vergelijken periodes op dezelfde manier hebben gefunctioneerd. De grootte van de vergelijkbare pakketten is wel zodanig dat de representativiteit voldoende is.

1. Aangezien de methodologie om de verkeers-evolutiecoëfficiënt te bepalen reeds jaren onveranderd is (zelfde meetapparatuur, zelfde mensen, zelfde rapportering), is er geen reden om aan te nemen dat de recente cijfers onbetrouwbaarder zouden zijn dan de voorgaande.
2. De cijfers die begin augustus 2001 werden gepubliceerd, dienen echter ook in hun juiste context geplaatst te worden.
  - a) De evolutiecoëfficiënten hebben betrekking op het eerste halfjaar 2001 ten opzichte van het eerste halfjaar 2000. Dit betekent dus dat het verkeer in de vakantiemaanden juli en augustus niet werd meegerekend.
  - b) Er zijn ook verschillen tussen de regio's : in het oostelijk gedeelte van Vlaanderen (vooral A2 en E313 in de provincie Limburg) is er nog steeds een toename, het meer centraal gelegen gedeelte (provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant) schommelt rond de nultoename, terwijl vooral de westelijke provincies Oost- en West-Vlaanderen een vermindering van het verkeer vertonen.

Maar het is juist in deze provincies dat het toeristisch verkeer het meeste impact heeft en zoals onder punt a) vermeld, zijn de vakantiemaanden niet in de vergelijking opgenomen.
  - c) Reeds in de tweede helft van 2000 werd een verminderde toename van het verkeer op

autosnelwegen vastgesteld. Deze trend heeft zich blijkbaar doorgezet begin 2001.

Om het evolutiecijfer 2000-2001 te relateren tot de voorgaande jaren, dient er gewacht te worden op de uiteindelijke cijfers die over het volledige jaar 2001 lopen.

- d) In het verleden waren er soms ook schommelingen in de verkeersdrukte, zonder dat hiervoor een sluitende verklaring kon worden gegeven.

Om eventueel van een trendbreuk te kunnen spreken, moet er een gelijkaardige evolutie zijn over meerdere jaren.

- e) De reden van de toename van het wagenpark is evenmin bekend. Indien bijvoorbeeld de aangroei zich vooral zou toespitsen op tweede wagens binnen het gezin, is het mogelijk dat deze hoofdzakelijk binnen agglomeraties en op lokale wegen gebruikt worden. En zoals vermeld onder punt d), zijn hier geen verkeerstellingen beschikbaar.

- 3. Het meten van de file-uren in Vlaanderen is nog maar pas opgestart.

De methodologie hiervan wordt nog verfijnd en het is nog te vroeg om reeds een uitspraak te kunnen doen over de evolutie van de file-uren in Vlaanderen.

Vraag nr. 71
van 14 maart 2002
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

Sociale huisvesting – Herschikking inkomenscoëfficiënten

In 2001 werd het systeem van de inkomenscoëfficiënten (IC) zoals gehanteerd door de huisvestingsmaatschappijen grondig herschikt. De toen bevoegde minister beloofde het systeem te evalueren en eventueel bij te sturen na een jaar.

De huisvestingsmaatschappijen kunnen een tegemoetkoming geven aan de huurders. Sommige huisvestingsmaatschappijen verlenen die tegemoetkoming aan de armste huurders, die veelal benadeeld worden door de herschikking van de inkomenscoëfficiënten. De huisvestingsmaatschappijen kunnen deze tegemoetkoming echter enkel verlenen bij een positieve resultatenrekening in het voorgaande jaar.

Hierdoor dreigt de huur voor de armste huurders onbetaalbaar te worden.

1. Is de evaluatie van de herschikking van de inkomenscoëfficiënten reeds gestart ?
2. Wanneer worden de resultaten van deze evaluatie verwacht ?
3. Onderkent de minister dat de herschikking van de inkomenscoëfficiënten in het nadeel is van de armste huurders ?
4. Welke initiatieven worden vooropgesteld om de huur voor de armste bewoners van de socialewoningmaatschappijen betaalbaar te houden ?

Antwoord

In mijn beleidsbrief heb ik reeds aangekondigd dat ik een uniform sociaal huurstelsel voor alle verhuurders van sociale huurwoningen wens uit te werken (*Stuk 908 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*). Het huidige sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 is immers uitsluitend van toepassing op de verhuring van sociale huurwoningen door de socialehuisvestingsmaatschappijen. Titel VII van de Vlaamse Wooncode voorziet echter in een uniform sociaal huurstelsel.

De problematiek van de inkomenscoëfficiënten zal naar aanleiding van de uitwerking van het uniform sociaal huurbesluit herbekeken worden. Er zal hierbij zowel aandacht worden geschonken aan de betaalbaarheid van de huurprijzen voor de armste huurders, als aan de financiële leefbaarheid van de huurprijsberekening voor de socialehuisvestingsmaatschappijen met een groot aantal huurders met een laag inkomen.

Het Vlaams Parlement heeft op 30 januari 2002 een met redenen omklede motie aangenomen waarin het aan de Vlaamse regering vraagt om in structurele oplossingen te voorzien voor de financiële situatie van de socialehuisvestingsmaatschappijen met een laag IC (*Stuk 993 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*). Ik zal met deze motie dan ook rekening houden bij het uitwerken van een uniform sociaal huurstelsel.

Innovatieve transportsystemen – Stedelijke distributie

In Vlaanderen wordt het mobiliteitsvraagstuk dikwijls (al te veel) verengd tot een debat in algemene termen of herleid tot een debat over de aspecten "openbaar vervoer", "missing links", enzovoort. Het mobiliteitsvraagstuk kent echter nog meer aspecten, waarvan "stedelijke distributie" er één van is. Kort gezegd, gaat het hierbij over de vraag hoe op een efficiënte, veilige en milieuvriendelijke manier goederen in en uit de stad worden gebracht.

Door smalle verkeersarme straten en de verhoogde vraag naar just-in-time-leveringen aan winkels (steeds hogere frequentie van levering in steeds kleinere volumes) worden een aantal Vlaamse steden (Antwerpen, Gent, enz.) steeds meer geconfronteerd met problemen rond stedelijke distributie. In Nederland heeft men hieromtrent reeds onderzoek gedaan en heeft de overheid een "Platform Stedelijke Distributie" (PSD) opgericht, dat het beleid rond stedelijke distributie onderbouwt (kenniscentrum), bekendmaakt en mee helpt uitvoeren (facilitator).

Vlaanderen is, net als Nederland, een transportland bij uitstek. Willen we dit ook in de toekomst blijven, dan moeten we op dit vlak innovatief durven denken en mee aan de spits staan van toekomstige ontwikkelingen. Ook in de nota van de stedelijke administratie van Antwerpen: "Antwerpen, scheve stad in sterke positie", wordt gesteld dat het vraagstuk rond stedelijke distributie verdient aangepakt te worden: "een stad met een havenlogistieke reputatie is het aan zichzelf verplicht om ook tot de top te behoren inzake nieuwe logistieke systemen voor de behandeling van goederen in de kernstad".

Eén van deze innovatieve ideeën is de uitbouw van een "ondergronds logistiek systeem" (OLS) een pijpleiding voor (stuk)goederenvervoer of "goederenmetro". Gevolg gevend aan een motie in de Nederlandse Tweede Kamer heeft de Nederlandse overheid de "Interdepartementale Projectorganisatie Ondergronds Transport" (IPOT) opgericht. Er wordt niet onder stoelen of banken gestoken dat dit innovatief onderzoek er mee op gericht is om als voortrekker inzake nieuwe logistieke systemen nieuwe exportmogelijkheden aan te boren. Uit het IPOT-onderzoek blijkt nu reeds dat er zeker een potentieel zit in OLS. Nu reeds is de OLS tussen de

bloemenveiling van Aalsmeer en Schiphol Airport in uitvoering.

In Vlaanderen werkt professor Winkelmans van de Universiteit Antwerpen (RUCA) in opdracht van de Federatie van Transport via Pijpleidingen (Fetapi) aan een onderzoek over OLS.

1. Heeft de Vlaamse overheid reeds initiatieven genomen om innovatief te denken rond toekomstige transportsystemen? Zo ja, welke?
2. Kunnen innovatieve transportsystemen een bijdrage vormen tot het oplossen of verminderen van het verkeersinfarct?
3. Is binnen de Vlaamse overheid knowhow beschikbaar omtrent deze materie?
4. Is OLS een goed voorbeeld van innovatieve transportsystemen van de toekomst?

Zo ja, werkt de Vlaamse overheid actief mee aan onderzoek terzake, bijvoorbeeld door het oprichten van een kenniscentrum zoals het Nederlandse Platform Stedelijke Distributie?

Antwoord

In de eerste plaats wil ik erop wijzen dat er een groot verschil is tussen een ondergronds logistiek systeem (OLS) en een ondergronds stedelijk distributiesysteem. Hoewel het tweede zou kunnen worden beschouwd als een specifieke vorm van OLS, zijn er qua haalbaarheid essentiële verschillen.

Het grote probleem is met name de zeer grote investering die moet worden gedaan vooraleer men een operationeel systeem heeft uitgebouwd. Daarom zocht men in de eerste plaats naar zware transportstromen, met een hoge toegevoegde waarde en waarvan de levering eveneens zeer tijdsgevoelig is, tussen enkele grote logistieke centra, zoals tussen de bloemenveiling van Aalsmeer en Schiphol Airport.

Een stedelijk distributiesysteem wordt net gekenmerkt door een sterk vertakt en fijnmazig systeem. Dit geldt zeker voor Vlaanderen, waar de handel veel minder geconcentreerd is in de stadskern en sterker ontwikkeld is in de periferie van de stad. Het is dan ook maar de vraag of de zware investeringen die hiervoor moeten worden gedaan in Vlaanderen maatschappelijk verantwoord zijn. Ik kan me wel voorstellen dat in Tokyo, waar de ruimte uitermate schaars is en de grondprijzen een veel-

voud zijn van deze in Brussel of Antwerpen, dit op middellange termijn het overwegen waard is. Net zoals een metro enkel zin heeft zodra de stad een minimale grootte en concentratie heeft, zo verwacht ik ook dat een ondergronds stedelijk distributiesysteem enkel vanaf een bepaalde schaalgrootte van een stad te verantwoorden is.

Vervoer per pijpleiding wordt door mij als een volwaardige modus mee in het transportbeleid opgenomen. Nieuwe vormen van (goederen)vervoer worden zeker niet uitgesloten. Ze moeten echter ook duidelijk tegemoetkomen aan een maatschappelijke behoefte en op een eenduidige wijze kunnen ingepast worden in het vervoerbeleid. Het zou weinig zinvol zijn een nieuwe vervoermodus te creëren, zonder de huidige problemen op te lossen.

Ik beantwoord de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierna in een iets andere, meer logische volgorde.

1. Op technisch vlak dienen zich steeds nieuwe transportsystemen aan, het ene al ambitieuzer dan het andere.

Steeds is kenmerkend dat dit gepaard gaat met hoge ontwikkelingskosten en enorme investeringen. Ook blijkt steeds dat de voorgestelde systemen pas rendabel worden als ze op grote schaal zijn gerealiseerd.

In de praktijk zijn het bijgevolg vooral de innovaties in de bestaande transportsystemen die finaal tot gewijzigde transportsystemen leiden.

2. We moeten jammer genoeg vaststellen dat nogal wat nieuwe, grensverleggende systemen gestorven zijn op de tekenplank. Jammer genoeg hebben de overlevende systemen herhaaldelijk, ook in België, tot behoorlijke financiële katers geleid.

De Vlaamse overheid staat echter principieel niet negatief tegenover het innovatief denken rond toekomstige transportsystemen. Maar het moet gaan om een realistische benadering, waarbij ook de private sector duidelijk te kennen geeft dat het om realiseerbare projecten gaat. Dat zijn technisch voldragen projecten, die tegemoetkomen aan een reëel ingeschatte behoefte en waarvan de neveneffecten kunnen worden beheerst.

Verwacht mag worden dat met de formule van PPS (*publiek-private samenwerking* – red.) innovatieve (deel)systemen in de toekomst meer

ontwikkelingsmogelijkheden zullen krijgen. En ongetwijfeld zal het thema van innovatieve transportsystemen ter sprake komen binnen de MORA (*Mobiliteitsraad* – red.).

3. De ontwikkelingen inzake innovatieve transportsystemen elders in de wereld worden op dit ogenblik behoorlijk gevolgd. Toch denken we dat de technische knowhow van de Vlaamse administratie momenteel nog veeleer beperkt is.

Het is daarom onze bedoeling om in de eerstkomende jaren meer aandacht aan deze ontwikkelingen te besteden. Er zal worden bekeken wat de beste manier is om de beschikbare kennis te verzamelen en te verspreiden onder de diverse betrokkenen.

4. Het OLS is mij bekend, en de ontwikkelingen in Nederland zullen zeker verder worden gevolgd. Dat geldt ook voor de ontwikkelingen in Japan en elders in de wereld.

Het lijkt me echter nog te vroeg om nu reeds te stellen dat dit het vervoermiddel van de toekomst zal zijn. Immers, zelfs als het elders een realistisch alternatief blijkt te zijn, dan nog zal moeten worden aangetoond dat deze techniek marktconform in de Vlaamse context toepasbaar is.

Vraag nr. 51
van 22 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Huishoudelijk reglement regering – "Weerslag op lokale besturen"

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport
Vraag nr. 115
van 22 maart 2001
van mevrouw Wivina Demeester - De Meyer
Blz. 1794

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Begroting – Debudgetteringen

De universaliteit of de algemeenheid van de begroting is een van de leidende principes bij het opstellen van een begroting. Dit is logisch, aangezien in het andere geval het gevaar bestaat dat een algemeen overzicht van het staatshuishouden verdwijnt, en dat het parlementair goedkeurings- en controlerecht wordt uitgehold.

Daarom kunnen debudgetteringen, als uitzondering op de algemeenheid van de begroting, niet worden aanvaard. Debudgetteringen tasten de doorzichtigheid en de waarachtigheid van de begroting aan.

Op 30 juni 2000 besliste de Vlaamse regering om een afhandelingsloods te bouwen op de luchthaven van Oostende, door middel van een alternatieve financiering. Een dochtermaatschappij van de NV Participatiemaatschappij Vlaanderen zal als leasinggever van het gebouw optreden. Deze dochtermaatschappij zal het benodigde bedrag herfinancieren bij een private financiële instelling. De Vlaamse overheid zal een garantie verstrekken ten gunste van de op te richten dochter.

Naar aanleiding van deze financiële constructie wil ik graag volgende vragen stellen.

1. M.b.t. de afhandelingsloods in Oostende : kan de minister-president aan de hand van een evaluatie door het Rekenhof meedelen of het in dit geval al dan niet gaat om een debudgettering ?
2. Hanteert de Vlaamse regering een algemene gedragslijn inzake financiële constructies, ook met het oog op het vermijden van debudgetteringen ?
3. Is deze gedragslijn meegedeeld aan de vakministers, mede uit het oogpunt van de wijziging (versoepeling) van de regels inzake de begrotingscontrole die de Vlaamse regering op 7 juli jongstleden heeft goedgekeurd ?
4. Acht de minister-president het niet aangewezen om deskundigen van het Rekenhof te betrekken bij de problematiek, bijvoorbeeld bij het opstellen van een beleidskader inzake alternatieve financieringen ?

Antwoord

1. Debudgettering

In 1998 verstrekke het Vlaams Gewest een afhandelingsconcessie voor een duurtijd van zeven jaar aan de firma Aerotrans. Aerotrans wenst op het bedrijventerrein van de luchthaven van Oostende een cargogebouw op te richten.

De constructie voor de financiering van een cargogebouw op het bedrijventerrein van de luchthaven van Oostende werd opgezet om enig comfort te bieden aan de investeerder, zodat de financiering van de investering kan worden georganiseerd op een looptijd die dichter aanleunt bij de economische levensduur van het cargogebouw. Economisch gezien, is het voor de investeerder niet haalbaar om deze investering te financieren op een looptijd van zeven jaar (duur van de afhandelingsconcessie).

De oprichting van het gebouw zal worden gefinancierd via een onroerende leasing. Een op te richten dochter van de Participatiemaatschappij Vlaanderen NV (PMV) zal optreden als leasinggever en het gebouw oprichten volgens de gespecificeerde aanwijzingen van Aerotrans. De op te richten dochter van de Participatiemaatschappij Vlaanderen NV zal de onroerende leasing herfinancieren bij een private financiële instelling. Voor de organisatie van de herfinanciering heeft de Vlaamse regering op 30 juni jongstleden een principiële beslissing genomen tot het verstrekken van een garantie ten gunste van de op te richten dochter overeenkomstig artikel 14 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep (Belgisch Staatsblad van 21 oktober 1994). (*GIMV : Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen ; VMH : Vlaamse Mediaholding ; LIM : Limburgse Investeringsmaatschappij – red.*)

Deze garantie bestaat uit twee delen.

- Enerzijds verbindt het Vlaams Gewest zich ertoe om de leaseverplichtingen over te nemen wanneer de concessiehouder deze niet zou kunnen nakomen wegens het niet bereiken van het beoogde vrachtvolume. De concessiehouder dient daartoe vooraf het bewijs te leveren dat het bereiken van het vrachtvolume zijn oorzaak vindt in maatregelen genomen door het Vlaams Gewest.

- Anderzijds verbindt het Vlaams Gewest zich tot het overnemen van de leaseverplichtingen in de tussenperiode die zou ontstaan wanneer ingevolge het in gebreke blijven van Aerotrans, een volgende concessiehouder de onroerende leasing zou moeten overnemen.

Debudgettering van uitgaven impliceert strictu sensu dat uitgaven, ofschoon ze normaliter ten laste vallen van de centrale overheid, worden gedragen door andere overheidsinstellingen, die daartoe hun toevlucht nemen tot leningen waarvan de rente en de aflossingen worden gedragen door de centrale begroting.

De hierboven uiteengezette constructie beantwoordt niet aan deze kenmerken. Hier is enkel sprake van een waarborgverlening aan de leasinggever. Indien de waarborg zou worden uitgeoefend, zullen de noodzakelijke kredieten in de uitgavenbegroting worden opgenomen, zoals dit ook voor andere waarborgen het geval is. In een meer uitgebreide zin heeft de Hoge Raad voor Financiën het over "beleidsverruimende initiatieven". Maar de in dit dossier gevolgde werkwijze valt evenmin onder deze definitie. De leasingnemer is immers noch het Vlaams Gewest, noch een instelling die aan haar gebonden is. Er is geen sprake van tegemoetkoming in welke vorm ook aan de leasingnemer.

Hierbij dient ook te worden vermeld dat het uitbetaalde geld in geval van uitoefening van de waarborg rechtstreeks terugvloeit naar het Vlaams Gewest via de rekening van zijn PMV-dochter.

2. Algemene gedragslijn

De Vlaamse regering houdt bij de besluitvorming inzake financiële constructies rekening met de principes opgenomen in de resolutie van het Vlaams Parlement van 4 maart 1999 betreffende een besluitvormingsscenario voor bijzondere financiële transacties die worden aangegaan door Vlaamse overheidsdiensten of -instellingen.

Zoals in de resolutie vermeld, gelden de bepalingen voor de Vlaamse Gemeenschap strictu sensu (dus exclusief VOI's). (*Stuk 1346 (1998-1999) – Nr. 1 – red.*)

3. Communicatie gedragslijn naargelang wijziging van de regels inzake begrotingscontrole

Het ontwerpbesluit tot aanpassing van het besluit van 16 november 1994 dat door de Vlaamse regering principieel werd goedgekeurd, bevindt zich

momenteel bij de Raad van State. Na definitieve goedkeuring van dit besluit zullen de implicaties van de nieuwe regeling op de begrotingscontrole worden verduidelijkt en opgenomen in nieuwe omzendbrieven. Op dat ogenblik zal ook worden nagegaan in hoeverre een aanpassing van de huidige gedragslijn op het vlak van financiële constructies nodig is.

De problematiek van de bijzondere financiële constructies strekt zich echter verder uit dan de Vlaamse overheidsdiensten. Deze financiële constructies kunnen eveneens worden opgezet door de Vlaamse openbare instellingen. Een en ander zal, wat deze instellingen betreft, worden bekeken in het kader van de besluitvorming omtrent de reorganisatie van het overheidsapparaat. Gelet op de autonomie van de openbare instellingen, vergt de implementatie van het besluitvormingsscenario dat in de resolutie van 1999 is beschreven een decretaal optreden.

4. Betrokkenheid van het Rekenhof

Momenteel is het Rekenhof reeds betrokken bij de besprekingen in het kader van de reorganisatie van het overheidsapparaat. In zoverre daarbuiten de nood zich voordoet en het Rekenhof bereid wordt gevonden om deskundigen af te vaardigen die vanuit hun specifieke deskundigheid een bijdrage kunnen leveren bij het opstellen van een beleidskader inzake alternatieve financiering, is er geen bezwaar om het Rekenhof bij de werkzaamheden te betrekken.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend is, treedt het Rekenhof wel op als informele raadgever voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Aangezien het Rekenhof grondwettelijk optreedt als een door het parlement gedelegeerd orgaan, zal het dus wellicht, en terecht, weigerachtig staan om rechtstreeks en formeel zijn goedkeuring te hechten aan een transactie. Niets belet uiteraard dat het parlement de mening van het Rekenhof vraagt.

Vraag nr. 186
van 22 september 2000
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

Bouwdossiers – Inhaalvergoedingen

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport
Vraag nr. 184
van 22 september 2000
van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer
Blz. 685

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.